

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:		v upravnistvu prejemam:	
celo leto naprej	K 24—	celo leto naprej	K 22—
pol leta	12—	pol leta	11—
četrt leta	6—	četrt leta	5-50
na mesec	2—	na mesec	1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaifova ulica št. 5 (v prilikuju levo), telefon št. 34.

Izloja vseh dan sveder izpovedi nedelje in praznika.

Inserati veljajo: petostopna peti vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zalupa vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Poznamo številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplate naravnice se ne ozira. „Narodna tiskarna“ telefon št. 88.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:		za Nemčijo:	
celo leto skupaj naprej	K 25—	celo leto naprej	K 30—
pol leta	13—	za Ameriko in vse druge dežele:	
četrt leta	6-50	celo leto naprej	K 35—
na mesec	2-30		

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakica. Upravnistvo (spodaj, dvorišče levo), Knaifova ulica št. 5, telefon št. 85.

Svetovna vojna.

Naša armada v Srbiji je prodrla do Kamenice. — Mogoč srbski odpor pri Valjevu. — Junaška obramba Przemysla. — Rusi odbiti do Rokitnice. — Nemški uspehi na Francoskem. — V vzhodni Prusiji in v ruski Poljski še ni odločitve.

JUNAŠKA OBRAMBA PRZEMYSLA. — ODBITI RUSKI NAPADI V KARPATIH.

Dunaj, 15. novembra. (Kor. ur.) Uradno razglasa: dne 15. novembra popoldne:

Obramba trdnjave Przemysl se vrši kakor pri prvem obkroženju z največjo aktivnostjo. Včerajšnji srđit izpad je potisnil sovražnika do višine pri Rokitnici. Naše čete so imele pri tem izpadu samo minimalne izgube. — V Karpatih smo posamezne sovražniške vojeve odbili brez težave. Tudi na ostali fronti ne more prodrati rusko rekognosciranje.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. H ö f e r, generalmajor.

MIR NA SEVERNI FRONTI.

Dunaj, 14. novembra. (Kor. ur.) Uradno razglasa: z dne 14. novembra:

Na severovzhodnem bojišču tudi včeraj na naši fronti ni bilo bojev. Namestnik šefa generalnega štaba pl. H ö f e r, generalmajor.

NAŠI BOJI PROTI RUSIJI.

Iz Berlina poročajo: Zasedenje novih pozicij na poljskem bojišču se vrši po dogovorjenih načrtih. Situacija upravičuje zatrdilo, da niti zahodnopruske, niti poljske, niti šlezjske meje niso ogrožene od prodiranja sovražniških čet. Samo ob sebi umevno je, da morajo ostati pozicije nemških čet tajne; izbrane so tako, da obstoja absolutno prepričanje na najboljši uspehe, kadar bo prišel čas za to.

Kakor so se nemške čete brez zaprek in bojev odločile od sovražnika, tako se je isto posrečilo z vzorno precizijo tudi avstro-ogrskim četam. Razumno sodelovanje obeh armadnih vodstev ima uspeh, ki sta ga hoteli in stori, da bosta zavzevala diktirala način, kako bo vojna potekala naprej. Položaj na vzhodu je presojati z vsem zaupanjem.

PRODIRANJE NAŠE ARMADE V SRBIJO. — USPEŠNO SODELOVANJE NAŠIH REČNIH MONITORJEV.

Dunaj, 14. novembra. (Kor. ur.) Z južnega bojišča poročajo uradno dne 14. novembra:

Naše prodiranje je naletelo severozapadno od Valjeva na močan odpor. Tudi otežujeta dež in sneg, ki sta omehčala zemljo, nadaljnji transport naše artiljerije. Vkljub temu so pridobile vse naše kolone še naprej na prostoru, so zavzele več važnih pozicij ter dosegle črto Skela na Savi do južno od Kočeljeve, ter v nadaljnji smeri čisto do Drine. Vjeli smo mnogo sovražnikov, ki izjavljajo, da se hočejo Srbi pri Valjevu znova upreti. V nekaterih polkih je baje izbruhnil punt. V zadnjih dneh so zelo uspešno sodelovali tudi monitorji »Körös«, »Maros« in »Leitha«. Pod-

pirali so zmagovito prodiranje naših čet ob Savi z uničujočim ognjem in sovražnikov bok.

NAŠA OFENZIVA PROTI SRBIJI.

Dunaj, 15. novembra. (Kor. ur.) Da bi dobil čas za odvoz svojega trupa, je sovražnik pričel znova z odporom severno in zapadno od Valjeva. Našim četam se je včeraj po ljutih bojih posrečilo zavzeti ključ do sovražniških postojank, višine pri Kamenici.

Vjeli smo 580 mož ter vplenili mnogo orožja in streljiva. Čete so snoči stale pred Obrenovcem pri Ubu in v napadu na gorski hrbet Jantino na črtil vzhodno od Kamenice, v južni smeri pa blizu do Stubice, na cestnem prelazu med Rogatcem in Valjevem.

BOJI V SRBIJI.

»Pester Lloyd« poroča iz Srbije: Naše čete so od savske brega uspešno napadle z boka srbske pozicije na Cer-planini. Vse naše čete se odlikujejo v hrabrosti in izvežbanosti, vendar je pred vsem omeniti donavsko - savske monitore, ki se posebno odlikujejo po junaštvu. Srbske čete — bilo jih je 5 in pol divizije, ki so jih naši premagali — so se v treh kolonah umaknile proti Koseljevi. Srbi zbirajo svoje premagane čete pri Valjevu, ki so je že zapustili.

Zadnje srbske sile.

Kakor javljajo bolgarski listi, je poklicala Srbija letnik 1916. pod orožje. — Vojaške oblasti so odredile, da mora civilno prebivalstvo zapustiti mesto Valjevo, kjer je pričakovati odločilnih bojev z nevzdržno prodirajočo avstrijsko armado.

Srbski vjetniki.

Sarajevo, 15. novembra. (Kor. urad.) Iz Tuzle se poroča. Danes so bili vjetniki odpeljani v vjetniško taborišče. Odpeljanih je bilo 21 oficirjev, med njimi en polkovnik in trije majorji, ter 1345 mož.

Francosko brodovje na Visu.

»Splitsko« »Naše Jedinstvo« poroča:

Na Vernih duš dan je priplovlilo francosko brodovje v naše morje. Ob 8. zjutraj je priplula v našo luko prva francoska torpedovka, za njo pa še 6, 7 drugih. Te so ostale sredi luke, prva torpedovka pa se je ustavila ob obali pred občno. Častnik, s papirjem v roki (zdi se, da je imel napisana vprašanja), je vprašal skupino ljudi, da li kdo izmed njih zna francosko. Zglasil se je gosp. Marko Ivulić, katerega je častnik vprašal, kje je guverner t. j. župan, zakaj so zastave na nekaterih poslopih obešene na pol droga in koliko bank je v mestecu. Ivulić mu je odgovoril,

da se župan nahaja v svoji vili, da so zastave potegnjene na pol droga, ker je Vernih duš dan, in da so v Visu tri posojilnice. Medtem se je približal gospod N. Mužinić. Francoski častnik je izrekel željo, da bi rad govoril s predsedniki posojilnic. Ker sta bila predsednika dveh posojilnic, dr. Dojmi de Lupis in N. Pušić, v bližini, smo ju poklicali, dočim smo poslali po tretjega, gosp. Tramuntano. Oficir jim je rekel, da želi z njimi govoriti poveljnik, ter jih povabil sabo v vilo župana Topića. Ko so došli tjakaj, jim je povedala županova soproga, da je njen soprog par trenutkov prej odšel peš na obal. Družba se je nato vrnila na obrežje, kjer je že bil župan Topić. Predno se je župan Topić vkrcal na torpedovko, sta izjavila zdravnik dr. Petrić in občinski odbornik Marasović, da ga bosta spremljala na ladjo, češ, da je bolan.

Ko so gospodje bili na ladji, jim je častnik sporočil, da zahtevajo Francozje, vojno kontribucijo v znesku 50.000 kron. Da zbereta ta denar, sta bila izpuščena Pušić in Mužinić. Vrnila sta se z vsoto 21.000 kron ter jih odštela Francozom, misleč, da bodo sedaj vsi izpuščeni na svobodo. Toda častnik je izjavil, da jih mora odvesti sabo, in sicer župana viteza Topića, dr. Dojma, N. Pušića, Tramuntano in N. Mužinića.

Medtem so francoske ladje bombardirale dve stari, prazni skladišči iz leta 1866. Ker ju niso moge razrušiti, so jih zapalile. Francozje so poizvedovali tudi za upravitelja pošte. Ker je župan izjavil, da ne ve, kje se nahaja, so francoski mornarji s sekuro razbili vrata urada, razbili vse brzojavne in telefonske aparate ter jih pometali skozi okno.

V torek, dne 10. novembra je g. Pušić poslal iz Zeneve brzojavko v Split, da so jih Francozi izpustili na svobodo, da se nahajajo v Zenevi in da se v kratkem vrnejo. Da li so jim Francozi s svobodo vrnili tudi denar, nam ni znano.

USPEŠNI BOJI NEMCEV V FLANDRIJI. — V VZHODNI PRUSIJI BITKA SE NI ODLOČENA.

Berolin, 14. novembra. (Kor. ur.) Poročilo Wolffovega urada. Veliki, glavni stan, dne 14. novembra popoldne:

Boji v zapadni Flandriji še trajajo, zavira jih v zadnjih dneh deževno in viharo vreme. Naši napadi so počasi napredovali. Južno od Yperna smo vjeli 700 Francozov. Angleške napade zapadno od Lille smo odbili. Pri Berry au Bac so morali Francozi izprazniti neko dominirajočo pozicijo. V Argonskem lesu je naš napad dobro napredoval. Francozi so imeli velike izgube in so tudi včeraj zopet pustili nad 150 vjetnikov v naših rokah.

V vzhodni Prusiji borba še traje. Pri Stallupōnu smo vjeli 500 Rusov. Pri Soldavi še ni odločitve. V okolici Wloclawka smo vrgli neki ruski armadni zbor nazaj; vjeli smo 1500 sovražnikov in vplenili 12 strojnih pušk.

NEMŠKO URADNO POROČILO O BOJIH NA ZAPADU IN NA VZHODU.

Berlin, 15. novembra. (Kor. ur.) Uradno: Boji na desnem krilu so imeli tudi včeraj pod vplivom neugodnega vremena le malo uspeha. Pomikajoč se s težavo naprej, smo vjeli par sto Francozov in Angležev ter vplenili dve strojni puški. V Argonskem lesu se nam je posrečilo razbiti neko francosko oporišče in je zavzeli v naskoku. Poročilo Francozov, da so spravili pri Colincourta,

južno od Marsala, neki naš oddelek v nered, je izmišljeno. Francozi so marveč imeli tam znatne izgube, mi pa nismo izgubili niti enega moža.

Na vzhodu še trajajo boji na vzhodnopruski meji in v ruski Poljski. Odločitve še ni.

BOJI V BELGIJI.

Amsterdamski »Telegraaf« poroča 12. t. m. iz Sluisa: Tu je slišati silne eksplozije, ki so tako močne, da šklepečejo celo v Sluisu okna. Nemci nadaljujejo neprestano z razstreljevanjem mostov preko Leopoldovega prekopa, da na ta način obrezuspešijo eventualno izkrcanje angleških čet. Več mostov leži neposredno ob holandski meji. Zatrjuje se, da so Nemci pri Heystu razstrelili tudi veliki železniški most.

Isti list piše nadalje z belgijske meje: Belgijske čete, ki so se bojevali ob Yseri, imajo sedaj odmor, ki jim je bil nujno potreben. Neki pehotni polk je izvršil med Nieuportom in Dixmuidom v eni noči sedem bajonetnih naskokov. Od 250 mož se je vrnilo samo 50, drugi oddelki pa so imeli še več izgub. Skoraj gotovo je, da sa samo Belgijci ob Yseri imeli 10.000 mrtvih in ranjenih. Lahko ranjeni ostanejo na Francoskem, težko ranjene prepeljejo na Angleško.

Iz Pariza poročajo: Zavzetje Dixmuidena in St. Eloisa je tu silno presenetilo, zlasti ker so listi neprestano zatrjevali, da Nemci na svojem desnem krilu ne morejo storiti ničesar odločilnega več, ker so nemške čete vsled izgub demoralizirane in ker so ojačenja manjše vrednosti in slabo razpoložena. Govorilo se je celo, da se Nemci pripravljajo zapustiti Belgijo. Namesto tega pa dokazujejo zadnji dogodki, da nemška napadalna sila ni popustila. Zato skušajo vojaški kritiki zmanjšati te zmage ter pravijo, da zavzetje Dixmuidena nima posebnega vojaškega pomena. Kritiki opozarjajo pri tem tudi na dejstvo, da Nemci od prekoračenja Ysere niso imeli nobenega haska. Zavezniki stoji še na zahodnem bregu kanala, ki sega direktno do hiš v Dixmuidnu.

Angleško poročilo o bojih na Flandrskem pravi: Boje karakterizirajo pogosti in silni naskoki nemške pehote, in ravno tako silni protinapadi zaveznikov. Uspeh je bil ta, da smo pač imeli velike izgube, da pa smo obdržali svoje pozicije. Središče boja je bil Ypres, čegar obramba tvori eno najvažnejših epizod vojne tekom zadnjih treh tednov. Naše pozicije, ki se zajedajo v sovražne pozicije kakor kij, so se držale pod točo granat noč in dan in proti neprestanim napadom pehote. Kitchenner poroča, da so Angleži vplenili 8. novembra 6 strojnih pušk in vjeli 100 Nemcev. Nadaljnje angleško poročilo konstatira splošno nemško ofenzivo proti angleškim pozicijam na severnem Francoskem ter priznava, da je bilo angleško severno krilo potisneno nazaj. Ker so se v Kanalu pojavili nemški podmorski čolni, transporti angleških čet ne gredo več preko Kanala.

Tudi Francozi priznavajo, da se je severno krilo umaknilo in da Ypres gori. »Matin« pravi, da prodira iz Thielta 35.000 nemških vojakov s 100 topovi v neznani smeri. Isti list piše nadalje, da obstreljujejo Nemci že dva tedna s topovi mesto Armenières. Nemška artiljerija je sklenila sistematično uničenje tega mesta. Dan na dan beži prebivalstvo. Več prebivalcev je bilo ubitih.

Iz Zeneve poročajo »Lokalanzeigerju, da se boji francoski vojaški kritik Lacroir, da bodo Nemci obšli zavezniške pozicije južno od Dixmuidena ob Yserskem kanalu. Franco-

ski vojaški kritik Rousset zopet piše: Resignirani moramo računati s temi bistvenimi izpremembami, nemška vojska tvori sedaj zid brez vrzeli.

Amsterdamski »Courant« poroča: Nemci so prekoračili Yserski kanal na petih mestih. Forta St. Omer in Armentières se bosta v kratkem udala.

Londonske »Daily Mail« pišejo: Naše upanje, da se Nemci odpovedo Calaisu, se ne uresničuje. Sedaj je naše geslo: Ojačenja na kontinent.

V Parizu manjka premoga.

»Berliner Tageblatt« poroča, da je pomanjkanje premoga v Parizu že zelo občutno, ker je dovoz premoga s severnih revirjev skoro popolnoma ustavljen in ker daje južni revir premog skoro izključno le za industrijo. Angleškega premoga dovažajo v nezadostni množini. Vsled tega so poslanci intervenirali pri ministrskem predsedniku, da odpomore temu nedostatku.

Nov angleški vojni kredit.

Iz Londona javljajo uradno: Razen že dovoljenih 150 milijonov funtov šterlingov bo zahtevala vlada še 225 milijonov kredita. Največji del te svote se porabi za kritje tekočih vojnih stroškov do konca marca 1915., 3 milijoni so določeni kot predujem za Belgijo, 800.000 funtov šterlingov dobi Srbija; posebno posojilo dobe angleške kolonije in večje svote angleške občine v podporne svrhe.

NA VZHODNJEM PRUSKEM.

Vojni poročevalec »Berliner Tageblatt« na vzhodnopruskem bojišču poroča z dne 9. novembra: Del tretjega ruskega voja se nastani dne 8. novembra v Stallupōnu, — tako se je glasil ukaz, ki so ga dobile ruske čete. Res so hotele ruske čete zopet vdreti na vzhodno Prusko ter so zasedle v resnici Lyck in Markgrabovo. Tudi na Romintensko planoto je pridrvela neka ruska konjeniška divizija, ki pa je bila kmalu pregnana. Zlasti močno so skušali Rusi dne 5. novembra prodrati proti Stallupōnu in Gumbinenu. Tam je prišlo do hudih bojev, ki so trajali še včeraj. Rusi so imeli mnogo izgub in so bili povsod zavrnjeni. Zavzeli smo njihove pozicije in Rusi so po našem zadnjem naskoku zbežali. Ponokod so pustili na bojišču celo mrtve. Nemška pehota z artilerijo je napredovala. Povsod je videti žalostne kolone vzhodnopruskih beguncev, ki beže večidel v Insterburg, več jih beži tudi v Kraljevec.

Novi ruski poveljniki.

Kakor javljajo poljski listi je imenovan general Ruski, ki je poveljeval ruski armadi pred Lvovom za vrhovnega poveljnika varšavskega vojaškega okraja. — Dosedanji varšavski poveljnik general Šilinski je dobil drugo mesto.

Uradno nemško poročilo o bitki v šliskih vodah.

Berlin, 14. novembra (Kor. bur.) Wolffov bureau poroča: O bitki pri Coronelu je dospelo iz Severne Amerike naslednje brezlično brzojavno poročilo poveljnika križarske flotilje: Dne 1. novembra so zadele na višini pri Coronelu Nj. V. ladja »Scharnhorst«, »Gneisenau«, »Leipzig« in »Dresden« na angleške križarke »Good Hope«, »Mormouth«, »Glasgow« in pomožno križarko »Otranto«. Nj. Vel. ladja »Nürnberg« je bila med bitko detaširana.

Pri nemirnem morju smo pričeli streljati na veliko daljavo. Sovražna

artiljerija je morala v 52 minutah utihniti. Ko je nastala tema smo streljanje ustavili. „Good Hope“, katerega je naša artiljerija težko poškodovala in na katerem se je izvršila tudi eksplozija, se nam je v temi izgubil izpred oči. „Mormouth“ je našla bežečega naša križarka „Nürnberg“. Nagibal se je že močno na stran. Zadel od naših strelcev se je prevrnil. Radi nemirnega morja in ker je primanjkovalo čolnov nismo mogli rešiti posadke. „Glasgow“, ki je bila očitno malo poškodovana, je ušla. Pomožna križarka „Otranto“ je zbežala iz dosege topov čim jo je zadel prvi strel. Mi nismo imeli nikake izgube. Naše poškodbe so neznatne.

Namestnik šefa generalnega štaba von Behneke.

Zagonetna pomorska bitka ob čilski obali.

Angleški listi prinašajo nadaljne podrobnosti o pomorski bitki ob čilski obali ter označujejo ta boj kot še vedno ne razjasnjeno in vedno bolj zamotano zagonetko. Angleška admiraliteta je baje po nemškem poročilu že sestavila podrobno poročilo, vendar pravi „Westminster Gazette“, da vlada še vedno nima uradnega poročila in da je došel na vprašanje pri angleških poslanikih in Čilu in Peruju odgovor, da nobena angleška ladja ni pristala v tamošnjih pristaniščih. „Daily Chronicle“ piše: Ali je vsa bitka izmišljena, ali pa so bile vse angleške ladje potopljene.

Ameriška križarka pogrešana.

„Kölnische Zeitung“ piše, da so v Washingtonu v velikih skrbih zaradi ameriške križarke „North Carolina“, ki se je nahajala dne 2. novembra v Beirutu ter je baje zadel ob turško mino in se potopila.

Japonska križarka se potopila.

„Frankfurter Zeitung“ poroča: Japonska križarka „Itako“ je pri Karolinskih otokih zadel ob pečine in se potopila.

Eksplozija v Tsingtauu.

Tokijo, 14. novembra. (Kor. u.) Dne 11. t. m. so odstranili neko podmorsko mino. Med delom je eksplodirala. Pri tem je bilo ubitih 8 vojakov in 2 častnika, ranjenih pa 16 vojakov in 1 častnik. V bolnišnici v Tsingtauu leži 436 ranjenih Nemcev.

VSTAJA V JUŽNI AFRIKI.

Monakovski listi poročajo, da se vstaško gibanje v bivši državi Oranje tako hitro širi, da računajo že s tem, da se razširi to gibanje tudi na kaplansko kolonijo. De Wett ima baje najmanj 3000 oboroženih in dobro preskrbljenih Burov ter zbira vedno nove čete. Železniški promet med Cronstadtom, Betlehemom in Harrismithom je že več dni pretrgan. De Wett uporablja staro taktiko, vsled katere je bil Angležem tako grozen, da napada manjše oddelke vladnih čet s premočjo, jih vjame, jim vzame orožje in jih potem zapodi nazaj.

Iz Londona poročajo, da se je nekdanji voditelj Burov, Jooste, pridružil vstašem v Transvaalu.

Pretorija, 14. novembra. (Kor. urad.) V zadnjih bojih proti Bothi so uporniki vjeli poveljnika Foucheya s 40 vojakov. Tobias Smuts je vjetnike zopet osvobodil.

TURŠKO URADNO POROČLO O BOJIH PROTI RUSOM IN ANGLEŽEM.

Carigrad, 15. nov. (kor. bur.) Iz glavnega vojnega stana se poroča: Naše čete so zasedle Kutur v perzijskem Aserbejdžanu. Mesto je bilo dosedaj zasedeno od Rusov, ki so poraženi zbežali. Med našimi četami, ki jih preganjajo, in njihovimi zadnjimi četami so se vršili danes neznatni boji.

Boji okoli Kōravuhōja so bili jako ljuti. Naše čete so se izkazale izredno hrabre. Neki naš polk se je zagnal trikrat v naskoku na višino kote 1905. Major in več častnikov prvega bataljona je padlo. Konečno so vdrlje naše čete z nepresežno hrabrostjo, katere je slavni zgodovinski osmanske armade v čast, v napadene pozicije. Od sovražnikov, ki so branili višino ni ostal niti eden nepoškodovan. Naš plen je bogat, zlasti smo se polastili mnogo materiala za prirejanje utrd.

Ljuto smo napadli Angleže, ki so se bili izkrcali pri Fau ob obali Basorah. Angleži so imeli 60 mrtvih. (Kutur je glavno mesto enakoimovanega perzijskega okraja ob jezeru Urmia. Pred l. 1878 je bil ta teritorij turški, po rusko-turški vojni ga je dobila Perzija v zahvalo za njeno nevtralnost. — Fau je turška trdnjava ob

izlivu reke Evfrat-Tigris v Perzijskem zalivu.)

VOJNA TURČIJE PROTI TRIPELENTENTE. — V EGIPTU.

Iz Aleksandrije dospel potniki pripovedujejo, da so Arabci v Egiptu še mirni, če pa bodo Turki prišli v Egipt, se jim bodo pridružili.

„Seccolu“ poroča njegov poročevalec iz Kaira: Dne 2. novembra je bilo uvedeno vojno stanje in voljaška diktatura. Poveljnik angleških čet sir John Maxwell je obenem naznanil, da bo pripravil Egipt za obrambo. Indijci, Malajci in Avstralci so prišli kot posadka v mesto. Iz Anglije so poslali sem rekrute, da se tu izvežbajo. Par dni pozneje so prispele Maori iz Nove Zelandije in Japonci. Angleži so pripeljali tudi vjete vstaške čete z notranjosti dežele. Pred Beduini imajo Angleži največji strah, ker so najvplivnejši. Tuje vojake so nastanili tudi v privatnih hišah. Iz Anglije je prišlo mnogo motornih koles. Na več krajih v mestu in pred vojašnicami so postavili tudi topove. Vlada je odstavila nato vse turške državne uradnike, med njimi brata khediva in princa Aziz pašo, Hasana, bivšega brigadirja v Kirkilisi. Začele so se dne 12. novembra aretacije turških prebivalcev, v citadelih jih je že več sto.

AFGANCJI NAPOVEDALI VOJNO.

Preko Kodžanja poročajo iz Petrograda, da je afganistanski emir sporočil ruski vladi, da se je podvrgel pozivu khediva za obrambo izlama. Ruski poslovodja v Kabulu je zapustil Kabul. Vodstvo afganske armade je prevzel glasom poročila „Südslavische Korrespondenz“, emirov sin Bahadur kan. Glavne afganske čete prodirajo proti angleškim kolonijam.

Ob kavkaški meji.

Iz Pere poročajo v Berlin: Turki so na več krajih prekorčili mejo v okraju Lasistan. Rusi so v popolnem neredu zbežali. Turki neprestano prodirajo. Megla in sneg sta Rusom umikanje popolnoma odrezala.

Neki amsterdamski list piše: V boljše razumevanje položaja ob kavkaški meji nam poročajo, da tam ne more biti govora o velikih bitkah, ker stoji v teh pokrajinah mnogo manj čet zlasti mnogo manj Rusov, kakor to oblasti priznavajo. Pred vsem se ne sme pozabiti, da so Romuni in Ukrajinci, ki jih morajo poslati Rusi kot ojačenje, navajeni živeti v nižavah, torej niso dosti vredni za vojno v goratih krajih, zlasti ne, če zavira sneg prodiranje preko gorskih prelazov. Isto velja seveda v mnogo manjši meri glede kavkaških rezervistov in za ruske mejne čete, ki imajo seveda sebi nasproti turške mejne čete in Kurde. Če bodo Turki res pognali Ruse v Kavkazu nazaj, potem nikakor ni nemogoče da se bodo Georgijci uprli, v tem trenutku pa še ni prišlo tako daleč.

Maročani ogrožajo Tanger.

Carigrad, 13. novembra. (Kor. urad.) „Tasvir i Efkira“ poroča, da se sveta vojna v Maroku proti Franciji vedno bolj širi. Glasom „Saabeta“, ki izhaja v Tangerju, je dospelo 10.000 Maročanov pod vodstvom Abdul Melaka v Tazzo ter vjelo Francoske uradnike. V okolici Tangerja je prišlo med eno divizijo Maročanov in Francozi do boja, v katerem so bili Francozi premagani. Gubernator v Tangerju je baje opozoril francosko vladu, da bodo Maročani, če ne pridejo v par dneh ojačenja, vzeli mesto.

Zadržane turške ladje.

London, 14. novembra. (Kor. urad.) „Morning Post“ javlja iz Aleksandrije z dne 11. novembra: Oblasti so tu pridržale 25 turških jadrnic. V mestu vlada absoluten mir. Sumljive osebe še nadalje zapirajo.

Kako močna je turška armada?

S turško - oficijozne strani se poudarja: Nekatere vesti o uspehu turške mobilizacije so zatrjevale, da se nahaja prilično 600.000 mož pod zastavami. To ni res. Uspeh turške mobilizacije je marveč za več stotisoč ugodnejši kakor pa zatrjujejo omenjene vesti.

Pastirsko pismo o sveti vojni.

Carigrad, 15. novembra. (Kor. urad.) V soboto so prečitali v Fatihi mošeji pastirsko pismo (fetvah) šejh - ul - islama o sveti vojni. Pastirsko pismo označuje v obliki vprašanj in odgovorov Anglijo, Rusijo, Francijo, Srbijo, Črno goro in vse njihove pomočnike v boju proti Nemčiji in Avstriji, podpornicam Turčije za zaklete sovražnike izlam-

ske vere ter pozivlja vse vernike na boj proti omenjenim državam. — V Carigradu so se vršile velike verske manifestacije, katerim so se, kakor poročajo listi, pridružili tudi liški Perzijci.

Izlamaska sveta vojna.

Carigrad, 14. novembra. (Kor. urad.) Politična društva so priredila velik demonstrativni shod, ki se ga je udeležila tisočglava množica. Po opoldanski molitvi se je v mošeji Fatime z velike lece prečitala v posebnih poslanici šejha il islama »fetva«, s katero se proglasa sveta vojna. Množica se je nato napotila na trg pred vojnim ministrstvom, kjer so nastopili razni govorniki in kjer so se opravile molitve za zmago turške armade in mornarice. Od tu je množica odšla pred visoko porto (ministrstvo zunanjih del), da manifestira, da je ves narod enodušno z vlado pripravljen za vse žrtve. Opoldne je sultan Mehmed v stari palači Seraila sprejel deputacijo, poslano z velikega shoda.

Bolgarija in vojni dogodki.

Iz Sofije se poroča: Brata Buxton sta prispela zopet v Sofijo ter nadaljuje svoje agitačno delovanje. Rusofilske krogi trde, da se rusko-bolgarska pogajanja uspešno nadaljujejo. Vlada stoji sicer še vedno na strogo nevtralnem stališču, toda merodajni krogi so vzemirjeni na eni strani vsled koncentracije turških čet v odrinskem okraju kjer se baje zbira turška armada 160.000 mož na drugi strani pa vsled dogodkov na bolgarsko-turški meji. V Sofijo so dospeli tudi vesti velikih vojaških priprav v Romuniji. Romunska črnomska pristanišča so z minami zaprta. Na obali so nameščene težke baterije. Železniški promet je skoraj popolnoma ustavljen. Sofijski listi razpravljajo o pogojih na katere bi morala Srbija pristati, da privoli Bolgarija v obnovitev nekdanje balkanske zveze. Tripelenta obljublja bolgarskim politikom zlate gradove.

Uničenje ruskega spomenika.

Iz Carigrada poročajo: Množica je razrušila cerkev v Galutariji, ki so jo bili Rusi postavili v spomin, rusko-turške vojne in svetoštetanskega miru v l. 1878. Listi zatrjujejo, da posvečene stvari niso bile oskrunjenje.

Srbsko - bolgarska pogajanja.

Iz Sofije poročajo: Že tri dni se nahaja v Sofiji bivši srbski minister Marinković, ki skuša pridobiti mero-dajne bolgarske kroge za idejo novega srbsko - bolgarskega sporazuma. Uspehi so pa negativni.

Boji ob grško-bolgarski meji.

Sofija, 13. novembra. (Kor. urad.) Bolgarska brzojavna agencija poroča, da so se vršili infanterijski boji ob bolgarsko-grški meji štiri dni. Bolgari so bili zahrbtno napadeni in so imeli 5 mrtvih in 9 ranjenih. Izgube Grkov niso znane. Grki so nenadoma začeli prodirati z močnimi četami o celi meji. Samo neustrašenost mejnih straž in milic je zadržala njih prodiranje. Grki so streljali najprej na kmete. Zatrjuje se, da so Grki v zadnjem času zasedli dva bolgarska kraja.

Atene, 12. novembra. (Kor. urad.) „Agence d'Athènes“ poroča. Dne 7. novembra so prodrli bolgarski vojaki in civilisti v nevtralni pas, ki je bil po prijateljskem dogovoru določen za okolico Ispice. Grški vojaki so pozvali bolgarske vojake, da naj se odstranijo. Bolgari so se temu upirali. Predno so dospeli častniki, se je razvil boj, ki je trajal ves dan. Dne 8. t. m. so si izkopal Bolgari na grški zemlji pri vasi Gicerki strelske järke. Neki grški častnik je zahteval od Bolgarov, da järke zopet zasujejo. Ker so Bolgari to odklonili, se je razvil boj. Šestnajst Bolgarov je bilo vjetih in zopet izpuščenih. Dne 9. t. m. je napadla neka bolgarska stotnija grško stražo pri Kisovu, bila pa je zavržena. Dva grška vojaka sta bila ranjena. Dne 10. t. m. so začeli Bolgari, med tem ko sta se grški in bolgarski stotnik razgovarjala, streljati na stražo v Terlisiju. Boj je trajal 8 ur. Dne 11. t. m. se je razvil boj v okraju Loci. Bolgari so bili dobili ojačenja ter so imeli tudi strojne puške. Boj je trajal do 8. zvečer. Vsem tem dogodkom tu ne pripisujejo nobene važnosti.

Napadi na Sven Hedin.

Iz Kopenhagena poročajo: Proti Sven Hedinovi agitaciji, da naj bi se nordijske države pridružile Nemčiji v boju proti Rusiji, se obračajo zelo ostro švedski in danski politični krogi, ki poudarjajo, da je politična nevtralnost edino mogoča. Tudi danski poluradni organ „Politiken“ zavzema to stališče.

Vojno posojilo.

Dunaj, 15. novembra. (Kor. ur.) Pod naslovom »Pomoč za obrambo« prijavlja »N. Fr. Pr.« članek guvernerja zemljiškokreditnega zavoda tajnega svetnika dr. Siegharta o vojnem posojilu. Avtor piše: Izredni, zgodovinski brezprimerni čas zahteva izrednega dela in požrtvovalnosti. Samo še ena zgodovinska doba Avstrije se da primerjati sedanjemu času: tista doba, ko je morala mladostna cesarica Marija Terezija svojo državno braniti proti celemu svetu sovražnikov. Nemčija in Avstro - Ogrska sta od vzhoda in od zapada, na morju in na kopnem ogroženi od premoči, kakor svoje čase Marija Terezija in njena dedščina. Tako malo, kakor tedaj, se bodo sedaj izpolnile želje sovražnikov. Za orožje sposobno moštvo vseh avstrijskih narodov se bori neupogno za svojo staro Avstrijo. Tistim pa, ki jim ni dano, da bi s svojo krvjo svedočili za življenje, nedeljnost in potrebnost te države, nastajajo zdaj nove in nič manj važne dolžnosti. Tisti, ki nima ne slovesa ne premoženja, žrtvuje na bojišču ravno tisto, kar žrtvuje odlični in bogati, namreč življenje, močne roke, gibčne mišice in krepke živce, kar je dedščina naših vojakov. Reče nima nič drugega, Tisti pa, ki mu je dala domovina posebne časti in predprave, premožni človek, ki mu država štiti njegovo imetje, je državi dolžan še druge žrtve. Posebna dolžnost stanu in imetja v vojni je gospodarska pomoč, dajatev za armado, ki jo sedaj država nujno in opravičeno zahteva. Finančna uprava je porabila svoje velike zaloge in si je zagotovila precej znatne kratkoročne kredite. Tako je doslej pokrivala potrebe armade. To je spravilo v promet ogromno množino denarja, ki cirkulira izključno v inozemstvu, med tistimi, ki služijo pri armadi ali ki armado zalagajo s potrebščinami. Ta denar kroži, a naloženi kapital to ni. V sedanjih obliki pritiska na našo valuto in zato se mora premeniti v naložne vrednote, tako v interesu sedanjih imeteljev, ki smejo zahtevati primerno obrestovanje, kakor tudi v interesu države, ki rabi ta sredstva za svoja plačila. Prišel je čas velikega notranjega posojila. To je finančna in valutenpolitična potreba. Pisatelj opozarja, da je utesnitev industrijalne produkcije osvojila mnogo sredstev in tudi pri kmetijstvu je vsled višje cene vseh pridelkov mnogo gotovega denarja na razpolaganje. Kapitalistom pa dajo posojilni zavodi priliko, da dobe na svoje efekte po nizkih obrestih posojila in si z njimi pridobijo razmeroma višje obrestovane vrednote. Viri, iz katerih more zajemati država, so dani in dolžnost premožnih je, da jih da na razpolaganje. Vsak, kdor pripomore k izdatni finančni pripravljenosti, brani svojo hišo in svoje polje, svojo delavnico in svojo pisarno, zato ne sme nihče manjkati. Patriotizem srca, ki se je tako lepo izkazal, se mora povečati na patrijotizem razuma. Kdor le more naj in mora podpisati vojno posojilo, ker je to dolžan sebi in državi, ker s tem izrazi državi svoje zaupanje in poveča samozavest našega vojaštva, samozavest našega ljudstva in posvedoči trdno odločnost se z vsemi sredstvi braniti. In če pravi Angleška, ki celo svoje vojake z denarjem kupuje, da bo v tej vojni zmagala zadnja milijarda, pa pravimo mi: Ne, zmagal bo pogum naših sinov in bratov. In da ti v vojni ne bodo pogrešali ne orožja, ne kruha, zato bomo mi skrbeli, pa če bi bilo treba z zadnjo krono Guverner dr. Sieghart se spominja velikega uspeha nemškega vojnega posojila in končuje: Po ljudskem premoženju in ljudskih dohodkih sicer nismo enaki Nemčiji, a enaki ji hočemo biti na požrtvovalnosti in veselem podpisovanju vojnega posojila. Srečno izvedeno vojno posojilo pomeni izvojevano bitko.

Dunaj, 15. novembra. (Kor. ur.) »N. W. Tagblatt« prijavlja članek »Avstrijsko vojno posojilo«, ki ga je spisal podguverner poštne hranilnice. V njem je rečeno: Avstrija se oborožuje za finančno zmago. Vojno posojilo daje izredno ugodne pogoje, visoke obresti in izreden dobiček pri kapitalu. Se bolj pa vleče patrijotična zavest ljudi k denarnim zavodom. Vsi čutimo, da služimo vojno posojilo boju za biti in ne biti, sreči in časti domovini, borbi naših očetov, sinov in bratov za obstanek. Vsi se zavedamo, da pomeni srečen konec vojne začetek nove srečne gospodarske dobe. Zvesti prijatelji Avstrije, kakor sovražniki in zavistniki gledajo zdaj pozorno na nas. Navezani smo na svoja lastna sredstva in moramo svetu pokazati, da je naša gospodarska sila kos največjim finančnim naporom. Mnogo milijonov

je že podpisanih: te je treba zdaj hitro pomnožiti. Če stori vsak svojo dolžnost, bodo naši sovražniki videli vso našo finančno moč. Finančnelna zmaga, ki jo hočemo izvojevati, naj bo tudi pozdrav bratom na bojnem polju. Pove naj jim, da stojimo zvesto in hvaležni za njihovo junaštvo z vsem svojim imetjem na njihovi strani.

Dunaj, 15. novembra. (Kor. ur.) Nadvojvoda Friderik je za avstrijsko vojno posojilo podpisal štiri milijone kron. za ogrsko pa isto toliko.

Praga, 15. novembra. (Kor. ur.) Pri banki »Union« sta bila prvi dan podpisana skoro dva milijona vojnega posojila. Samo češka industrijalna banka je podpisala en milijon. Pri češki eskomptni banki je doslej podpisanih 6 1/2 milijonov.

Budimpešta, 15. nov. (Kor. b.) Nadškof in kapitelj v Ostrogonu sta podpisala 3 milijone vojnega posojila, železniška družba Rima-Murani pa 1 milijon. Pri ogrski poštni hranilnici se je dosedaj podpisalo 15 milijonov vojnega posojila.

Dunaj, 15. nov. (Kor.) Kakor poročajo listi, znašajo predprijave za avstrijsko vojno posojilo doslej že več kakor 400 milijonov kron. Med drugimi je podpisala l. avstrijska hranilnica 25 milijonov, tvrdka Wetzler 3 milijone, splošni pokojninski zavod za uslužbence 3 milijone in mnogo drugih po 1 milijon in več. — Kakor poroča »Reichspost«, je izdal kardinal nadškof dr. Piffl poziv na duhovščino, v katerem ji nujno priporoča, naj vernike s prižnice opozore na to, da je za vsakogar patrijotika in častna dolžnost, da podpise vojno posojilo.

Gradec, 15. nov. (Kor.) Vojno posojilo je tu podpisalo že mnogo sto oseb. Zlasti mali štedilci polagajo s patrijotičnim navdušenjem svoje prispevke na altar domovine. Štajerska eskomptna banka je podpisala 1 milijon kron vojnega posojila.

Dnevne vesti.

— Deželni zborov ne bo. Običajno se s koncem vsakega leta skličejo deželni zbori, da sklenejo proračune ali vsaj proračunske provizorije. Letos se to ne zgodi in se bodo drugim potom dovolili provizoriji.

— Ljubljanski občinski svet ima v torek, dne 17. t. m. ob šestih zvečer v mestni dvorani redno sejo. Na dnevnem redu javne seje so: Naznanila predsedstva. Odobrenje zapisnika zadnje javne seje. Personalnega in pravnega odseka poročilo o neki prošnji za zagotovitev sprejema v občinsko zvezo ljubljansko. Finančnega odseka poročila: 1. o računskem sklepu mestnega zaklada za leto 1913; 2. o računskem sklepu ustanovnega zaklada za leto 1913; 3. o računskem sklepu zaklada meščanske imovine za leto 1913; 4. o računskem sklepu ubožnega zaklada za leto 1913; 5. o računskem sklepu loterijskega posojila za leto 1913. — Stavnega odseka poročila: 1. o prizivu dr. Maksa Pirca kot kuratorja Josipa Streharja proti odloku mestnega magistrata glede raznih poprav v hiši št. 2. Tržaška cesta; 2. o poročilu mestnega stavbnega urada glede neke spremembe regulacijske načrta prejšnje občine Spodnja Šiška. — Šolskega odseka poročila: 1. o računih o porabi dotacij na mestnih ljudskih šolah v letu 1913/14; 2. o dopisu kuratorija mestnega deklškega liceja glede novega štatuta mestnega deklškega liceja; 3. o dopisu kuratorija mestnega deklškega liceja glede učiteljskega osebja na deklški ljudski šoli mestnega deklškega liceja. — Aprovizacijskega odseka poročila o dopisu občinskega sveta v Dunajskem Novem mestu glede raznih odredb in svrhu aprovizacije mest. — Direktorija mestne klavnice poročilo o računskem sklepu mestne klavnice za leto 1913. — Direktorija mestnega vodovoda in mestne elektrarne poročila: 1. o računskem sklepu mestnega vodovoda za leto 1913; 2. o računskem sklepu mestne elektrarne za leto 1913. — Na dnevnem redu tajne seje so: Naznanila predsedstva. Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. o prošnjah za podpore iz razpisane mestne jubilejne ustanove za obubožane obrtnike; 2. o dopisu upravnega ravnateljstva mestne hranilnice glede časovnega napredovanja nekoga hranilničnega uradnika. — Šolskega odseka poročila: 1. o prošnji za razpisano službo mestnega šolskega sluga; 2. o razpisu c. kr. deželnega šolskega sveta glede imenovanja učitelice gospodinjstva na mestnem deklškem liceju. — Obrtnega odseka poročila o prošnjah za razne obrtne koncesije.

— Imenovanja v črni vojski. Za črnovojniške proročnike so imenovani Jos. Roček, Jos. Lukeš, Karel Zupančič, Jos. Šiška. Za črnovojniške zdravnike so imenovani dr. Vlk-

tor Gregorič, dr. Hugon Fabianič, dr. Leon Zupnik, dr. Karel Zitzko, dr. Edvard Zupančič.

— **Imenovanja.** Za črnovojniškega nadporočnika je imenovan Vinko Janežič, za črnovojniškega akcesista Adolf Urbančič, za poročnika v evidenci Oskar Juvan in dr. Leopold Žužek, za črnovojniškega štabnega asistenta Fr. Lukeš.

— **Opravični red za vojni čas pri deželni in gospejnu pomočnemu društvu »Rdečega križa«** za Kranjsko. 1. Predsednik Gustav del Cott: Osebe zadeve. Nadzorstvo nad splošnim poslovanjem in gospodarjenjem z denarjem, kakor tudi nad vsemi, »Rdečemu križu« podrejenimi bolnišnicami. (Strossmajerjeva ulica štev. 3.) 2. Predsednica baronica Schwarz: Višje nadzorstvo čez skladišče »Rdečega križa«. Zadeve glede društvenih delavnic, kuhinj in perila. (Deželnovladna palača.) 3. Prvi podpredsednik, dvorni svetnik dr. Franc Zupanc: Vse sanitarne zadeve. Ponudbe za bolniška stanovanja (rezervne bolnišnice, rekonsvalcentnice, bolniške ščacije, marodnice, v civilnih bolnišnicah pripravljene postelje, privatna oskrbovališča), zdravilni. (Deželnovladna palača.) 4. Društveni odbornik, ravnatelj deželni uradov Matija Zamida: Zadeve društvene propagande. (Deželni dvorec.) 5. Odbornica Hermina del Cott: Pregled bolniških strežnic. Posredovanje za zimska volnena dela. (Strossmajerjeva ulica 3.) 6. Major Ivan Kramaršič: Svetovalec v vojaških zadevah. Pregledovanje upravnih računov podrejenih bolnišnic. Voditelj poizvedovalnega urada. (II. državna gimnazija, soba 52, 53.) 7. Deželnosodni svetnik Tomaž Einspieler: Svetovalec v uradni zadevah. Poročevalec za osrednji izkazilni urad. (II. državna gimnazija, soba 51.) 8. Računski revizent, občinski svetnik Ferdinand Staudacher: Vse denarne zbirke in denarna izplačevanja. (Deželnovladna palača, računski oddelek.) 9. Tajnik Alojzij Merlak: Vse notranje društvene zadeve in s temi združena blagajniška in računsko opravila. Zglastev udov. Prošnje za podpore. Podružnice. (II. državna gimnazija, soba 51.) 10. Finančni rav. oficijal Anton Jagodic: Zadeve glede zdravstvenega materiala in prevažanja. (Cesarja Franca Jožeta asil.)

— **Ranjenci v Ljubljani.** V tukajšnji II. državni gimnaziji so bili do 15. t. m. nastanjeni ti-le domači, na bojiščih ranjeni vojaki: nadom. rez. Fran Meden lov. bat. 7. nadom. st. iz Ivanje vasi, revmatizem; korp. Podobnik Ivan, p. 97. iz Idrije, strel v glavo; nadom. rez. Sadar Ivan, dom. p. 27. nadom. st. 1. iz Stare vasi pri Krškem, bolan na živilih; nadom. rez. Sedlak (?) Fran lov. bat. 7. nadom. st. 2. iz Spodnjega Kašlja, revmatizem; narednik Verweger Fran, dom. p. 27. štab iz Brežic, bolan na jetrih; rez. Zagar Viktor, lov. bat. 7. st. 4. iz Preval pri Velikovu, revmatizem.

— **Slovenski junak.** V Szolnoku so položili k zadnjemu počitku poročnika 27. pešpolka Vladimirja Babiča iz Ljubljane. Bil je neustrašen bojevnik. Že dvakrat ranjen, je šel vendar še tretjič v boj ter je bil smrtno zadet. Kljub prizadevanju zdravnikov za njega ni bilo več rešitve. Umrl je udano in mirno. Pogreb, katerega so se udeležili domači, se je vršil z vsemi vojaškimi častmi. Dame iz Szolnoka so obule njegovo krsto s cvetjem in sam župan szolnoški je položil na grob slovenskega junaka venec. Tudi vojaško poveljstvo mu je poklonilo venec in vsi častniki garnizije so prebrano umrlega junaka spremili na zadnji poti. Bodi mu lahka zemlja ogrska. Težko prizadeti rodbini naše iskreno sožalje.

— **O nadporočniku Ivanu Bedenku** pešpolka št. 97. se je razglasilo, da je mrtev. Zdej se je pa oglasil nadporočnik iz — Moskve. Pisal je svojemu očetu g. Bedenku, trgovcu in posestniku v Kranju, pismo, v katerem mu sporoča, da je bil ranjen in da je ležal v avstrijski bolnišnici, ko so Rusi zasedli mesto. Rusi so ga prepeljali v Moskvo, kjer leži zdej v vojaški bolnišnici. Rana se mu dobro celi.

— **Na gališkem bojišču** je padel g. Ivan Oset, posestniški sin iz Hruševca pri St. Jurju ob j. ž. Pokojnik je bil marljiv član načelstva Kmečke hranilnice in posojilnice; poleg tega je deloval v vseh šentjurskih narodnih društvih in je bil povsod zaradi svoje delavnosti in vnetosti priljubljen in spoštovan. Doma je preuredil kmetijo v daleč okoli znano vzorno gospodarstvo. Bodi mu med prijatelji in somišljeniki ohranjen časten spomin!

— **Na severnem bojišču** so padli kadet Ružička, sin inspektorja g. Ružičke v Ljubljani in enoletna prostovoljca Opančara in dr. S. Jovic. Ranjen je bil enoletni prostovoljec Rohrmann, sin tr-

govca g. V. Rohrmanna v Ljubljani; ranjenec leži v bolnici v Kočičah na Ogrskem.

— **Umrl je za ranami,** dobljenimi na severnem bojišču, jurist in izpraznjeni učitelj stenografije Ivan Pelan, rezervni kadet 70. pešpolka. Časten mu spomin!

— **Padel je 28. oktobra** na severnem bojišču stotnik domobranskega polka št. 27. Ferdinand Gobanc iz Ljubljane.

— **Pogreša se** že nad 6 tednov Matija Lokar iz Pulja, ki je služil pri 1. stotniji 17. pešpolka. Kdor bi kaj vedel o njem, naj sporoči njegovemu bratu ognjarku Josipu Lokarju 4/4. m. k. v Pulju.

— **Pogreša se** od 23. avgusta t. l. rezervist Janez Žefran, nosač ranjencev pri 6. komp. 27. domobr. pešpolka. Verjetno je, da je bil dne 27. avgusta pri Przemislanih ujet. Če bi kdo kaj vedel o njem, naj prijazno sporoči njegovi ženi Franciški Žefran, posestnikovi ženi, Gotna vas, 18. p. Kandija.

— **Seznamek izgub št. 56. in 57.** je nabit na deski pred vhodom na mestni magistrat.

— **Narednik Viktor Zupančič.** Dne 25. oktobra t. l. je izdihnil svojo mlado dušo na bojnem polju gospod Viktor Zupančič, c. kr. narednik 22. domobranske topniške divizije, 2. baterije, sin gospoda Ivana Zupančiča, c. kr. nadoficijala v pokoju v Kranju. Pred tremi leti je pokojnik prostovoljno vstopil k vojakom, in sicer v topničarski polk št. 7. Letos jeseni bi bil že doslužil kot vojak, a prišla je vojaka, pa je moral namesto na dopust, v — boj. O njegovi ranitvi in o njegovih zadnjih trenutkih nam prav zanimivo piše njegov prijatelj in bojni tovariš Joško Pettan z dne 26. oktobra t. l. tako-le: »Stojimo v Sandovi ž. štirinajst dni in streljamo cele dni in noči. Rusi streljajo tudi močno na nas, a na našo baterijo niso imeli do tega usodepolnega dne (namreč dne 23. oktobra) prave distance, bili so vedno s svojimi strelji predaleč ali preblizu. Dne 23. oktobra pa je priletela težka granata direktno v naš municijski voz, ta je eksplodiral; en četovodja, en predstrellec in štiri topničarji so bili takoj mrtvi, en topničar je bil težko ranjen in je tudi že umrl. Ko je padla ta granata, so šli poveljnik baterije, poročnik Heber in Viktor Zupančič ogledovat, a Rusi so jih opazili, in izstrelili granato, ki je padla direktno v okop, kjer je bil Viktor Zupančič. Granata je ranila poročnika Hebra v glavo in prsa, ta je še isti dan umrl. Zupančiča v hrbet čez pljuča, in enega telefonista v nogo. Živa sta ostala v istem okopu še dva stotnika. Ranjence so takoj prenesli v Sandovi v šolo in jih obvezali. Viktor je pustil takoj poklicati mene in sam sem bil ves čas pri njem. Trpel ni mnogo, vsaj priznati ni hotel, vedno je pravil, da se rane hitro in lepo celijo. Bil je tukaj tudi slovenski zdravnik, napel je vse moči, tudi jaz sem hodil do vseh zdravnikov, a usoda je hotela tako. Zadnji večer sem bil še dolgo pri njem, obiskali so ga tudi drugi prijatelji, govoril je vse in z vsemi in nihče ni mislil, kaj ga čaka še tisto noč. Brez skrbi sem šel k počitku in jutraj sem na vse zgođaj že zvedel... Takoj sem mu prizgal svečo, mu pustil splesti venec iz smreke in naredil sem mu križ z napisom: Hier ruht in Frieden Kpl. Viktor Zupančič t. m. 25. Oktober 1914. — Lahko naj Te zemlja krije. — Skušal sem doseči, da bi bil pokopan na pokopališču, a nisem dosegel; pokopan je med umrliimi tovariši za šolo. Lepo sem mu uredil grob na dan Vse svetnikov. Če ostanemo še tu, mu prižgem zopet svečo. — Garljivo bi bilo preveč, ko bi vam popisoval vse natančneje; z eno besedo; v mislih na vas je izdihnil. Dotikrat je rekel: »O ko bi bila Babi (njegova sestra) ali kateri drugi od vas tu, koliko lažje bi mi bilo.« Naj počiva v miru, blagi mladenič. Bridko prizadeti rodbini naše sožalje!

— **Iz ruskega vjetništva** je pisal nadporočnik celovškega pešpolka, Hoffmann, pismo, v katerem javlja, da se nahaja v Hodšentu, ki je popolnoma turško mesto. Med drugim poroča, da velja tam funt grozdja 8 vinarjev in krasna melona 12 do 15 vinarjev. Pije se samo čaj, kajti v celi Rusiji ni dobiti ne kaplj alkohola; začetkom vojne izdala prepoved, prodajati alkohol izvršuje strašno strogo.

— **»Zlato dam za železo«.** Darovali so: g. Laschitsch 1 prstan; g. Schrautner 1 brošo, 1 verižico; g. Jerman 1 prstan; g. Lutschoung 1 poročni prstan; g. Lutschoung 1 prstan, 1 zapestnico; rodbina Luzer 2 prstana; g. Pfeifer 1 prstan; gosp. Stern 1 poroč. prstan; neimenovana 1 prstan; rodbina Tratnik 3 prstane, 1 par uhanov, 2 denarja; g. Sternad 1 poroč. prstan, 1 prstan, 1 verižico, 2 obeska; g. Lutschoung 1 prstan; g. Waldstein 1 prstan, odlomek; g. Spinder 1 obsek, 1 zaponko; g. Lobe 1 zapestnico; g. Šubic 1 brošo, 1 uro; g. Jak 1 prstan; g. Kalan 1 prstan, 1 p. uhanov; g. pl. Lunzer 2 prstana, 1 verižico; g. Berthold 5 prstanov; g. Zabukovec 1 prstan, 1 zapestnico; g. Hity 1 zapestnico, 1 verižico; g. Ipavic 1 verižico; g. Petkosić 2 prstana, 1 zapestnico, 1 obsek; g. Bukovec 1 verižico, 1 p. uhanov, 1 obsek; g. Ranth 2 prstana, 1 zapestnico; g. Luser 1 prstan, 1 brošo; g. Ipavic 1 prstan, 2 obeska, 1 dozo; g. Večerin 1 prstan, 1 brošo, 1 verižico; g. Burda 5 prstanov, 3 zapestnice, 1 verižico, 1 medaljon, 1 odlomek; g. Weinlich 2 prstana; g. —r. 1 p. uhanov; g. Grile 1 p. zaponk; g. Vončina 1 prstan; g. —r. 1 prstan; g. Černivec 2 prstana, 1 zapestnico; g. Černe 1 prstan; gosp. Cirman 2 prstana, 1 zapestnico; g. Rabić 1 prstan; neimenovana 1 prstan, 1 zapestnico; neimenovana 1 prstan, 1 zapestnico; —r. 1 prstan in 6 K; g. Možek 1 verižico, 1 obsek; g. Bela Tratnik 1 uro; g. Ana Tratnik 1 p. uhanov; —r. 1 p. uhanov; g. Franc —r. 1 prstan; g. Pačič 1 uro, 1 obroček; neimenovana 1 brošo, 4 obročke; g. Vrtnšek 1 prstan; g. Košenina 1 prstan; g. Riedl 1 medaljon; g. Eisinger 1 medaljon; g. Strzelba 1 uro; neimenovana 2 zapestnici, 1 medalion, odlomek, 5 K in 6 obročk; —B— 1 prstan; Robert in Elli 1 prstan, 2 verižici, 1 odlomek, 5 obeskov; g. Kosecky 1 prstan; g. Dvorschak 1 zapestnico; Sofia 1 verižico, 1 obsek; g. Andretto 2 zapestnici; g. Margl 1 zapestnico; Lene 1 prstan; Erih 1 zapestnico; neimenovana 1 prstan, 1 zapestnico, 1 brošo, 1 križec.

— **»Glasbena Matica«** v Ljubljani priredi 2. decembra t. l. velik koncert na korist »Rdečemu križu« in rodbinam v vojno poklicanih vojakov.

— **Za naše vojake.** Po celi monarhiji si žene in dekleta vneto prizadevajo, da napravijo na naše vojake, ki so v vojakih, še pred nastopom zime gorka oblacija. Vsled poziva Njega ekselence gospoda železniškega ministra se je zbralo tudi v področju c. kr. ravnateljstva državne železnice v Trstu veliko število uslužbenk ter žena in svojevce uslužbencev, za to patrijotično delo in sedaj je nečisto rok na delu, da naplete jopice iz ovčje volne za hrabe branitelje domovine. Po prizadevanju Njega ekselence se je dala osrednjemu odboru, ki se je sestavil v imenovani namen na sedežu c. kr. ravnateljstva državne železnice v Trstu, na razpolago znatna množina ovčje volne in večji znesek za nabavo iste; poleg tega je uvelodil odbor pobiranje v zasebnih krogih, ki je doseglo zbog požrtvovalnosti darovalcev najboljši uspeh; tudi ta sredstva so se porabila za nakup volne in tako se bo dalo približno 1900 zimskih jopic na razpolago vojnokoskrbovalnemu uradu na Dunaju. Polovica je že zgotovljena in se je poslala c. kr. železniškemu ministrstvu v kojega prostorih bodo 17. in 18. t. m. od 4.—8. ure popoldne razstajene na splošno ogled znatne množine branil zopet mraz, katere so zgotovili pripadniki državno-železniške uprave. Vsled sijajnega uspeha patrijotične akcije je naprosil gospod železniški minister osrednji odbor v Trstu, da izreče najsrčnejšo zahvalo vsem ožjim sodelavcem in delavnim odborom, ki so se sestavili v Trstu, Gorici, Jesenicah, Ljubljani, Rudolfovem, Kočevju in Cervinjanu in vsem, ki so udeleženi na tem delu ljubezni do bližnjega s svetom, dejanjem in denarnimi prispevki. Vsake nadaljne prispevke v gotovini ali tudi v oblačilih sprejema hvaležno osrednji odbor na sedežu c. kr. ravnateljstva državne železnice v Trstu ulica Giorgio Galatti št. 9, da jih potem pošlje vojno - oskrbovalnemu uradu, za morebitne denarne prispevke, ki bi bili plačati izključno pri blagajni c. kr. ravnateljstva državne železnice v Trstu, bi se napravile samoumevno zopet zimske jopice.

— **Zahvala naših vojakov.** V imenu 9. stotnije 17. pešpolka se vsem č. darovalcem in darovalkam za poslano nam oblieko, tobak itd. najsrčnejše zahvaljujemo. Na bojnem polju dne

2. novembra 1914. Avg. Rkaberne, t. č. poveljnik 9. stotnije.

— **Zahvala.** »Kranjska deželna vinarska zadruga« darovala je že ponovno večje množine vina kot priboljšek v tukajšnji c. in kr. garnizijski bolnici nahajajočim se ranjencem. Pred kratkim je pa došlo podpisano poveljstvu veselo poročilo, da imenovana zadruga pošilja na odredbo gospoda deželnega glavarja vino poslej redno po dvakrat na teden za vse v zdravniški oskrbi omenjene bolnice se nahajajoče vojaške osebe. Z ozirom na ta velikodusni čin domoljubne požrtvovalnosti smatra poveljstvo c. in kr. garnizijske bolnice št. 8. za svojo častno dolžnost, sporočiti tem potom blagorodnemu gospodu deželnemu glavarju dr. Ivanu Sušteršiču, kakor tudi častiti »Kranjski deželni vinarski zadrugi« najglobejše zahvalo. Ljubljana, dne 13. novembra 1914. C. i. kr. poveljnik: Dr. Geduldiger, višji štab. zdravnik.

— **Povodom vojnih dogodkov v Galiciji** je c. kr. uprava državnih železnice po možnosti spravila na varno blago iz ogroženih krajev. To blago ima c. kr. ravnateljstvo severne železnice v evidenci in na razpolago za upravičence, po okolnostih je pa tudi čim možno dobro proda. Priporoča se, da se pošljejo reklamacije radi takega blaga izključno na c. kr. ravnateljstvo severne železnice in so to zadevnim vlogam priložiti sprejemni listi, eventualno vozni listi ali druge listine, ki dokazujejo pravico do razpolage. — C. kr. ravnateljstvo državne železnice v Trstu.

— **Slovenskim čebelarjem na Štajerskem!** Zima preti, pa ne nam čebelarjem, ki smo doma, ampak hrabrim braniteljem naše starodavne, slavne domovine. Marsikateri bo zbolel in v marsikaterem slučaju bo nudil med zdatno olajšavo. Darujte ga tedaj za »Rdeči križ« ter ga pošljite našemu blagajniku g. Josipu Kosiju, c. kr. poštnemu nadoficijalu v Celje. On ga bo razdelil po bolnišnicah Rdečega križa na slovenskem Štajerskem ter imena darovalcev izkazal. — Slovensko čebelarsko društvo na Štajerskem.

— **Na veleč. gosp. trgovce in obrtnike.** Na obe noči ranjen vojak od 17. pešpolka nahajajoč se na dopustu, prosi veleč. trgovce in obrtnike za kakšen postranski zaslužek, n. pr. pisanje naslovov ali kaj drugega enakega. Zmožen je obeh jezikov v pisavi in govoru popolnoma. Dobro doše ponudbe naj se pošljejo na P. P. 17. poštno ležeče Sromlje pri Brežicah.

— **Kvarantska postaja v Vevčah.** V vevški papirnici so uredili kvarantsko postajo s 350 posteljami. Tja bodo v bodoče oddajali v Ljubljano prihajajoče ranjence in bolane vojake k petdnevnomu opazovanju. Vlaki z ranjenci bodo zavozili iz Zaloga po industrijskem tiru naravnost v Vevče. Od tam jih bo prepeľevalo ljubljansko gasilno in reševalno društvo v ljubljanske bolnišnice. Velika rezervna bolnišnica v škofjavih zavodih v St. Vidu ima 1000 posteli. Ranjenci se dosedaj tam še ne nahajajo.

— **Posteljne odeje iz časniškega papirja.** Dvorni svetnik prof. Eiselsberg opozarja, da rabijo na Danskem pri oskrbi ranjencev in bolnikov posebne odeje iz časniškega papirja. Prevele iz blaga se napolnijo z gostim stisnjanim časniškim papirjem. V sedanjem času je posebno umestno, opozoriti na te gorke, dobro se prilagajajoče odeje, ki so poleg tega še zelo cene. Rabile bi se posebno za bolne in ranjene, posebno umestne bi bile pri epidemijah.

— **Cesarsko namestništvo na Dunaju** je poslalo policijskemu ravnateljstvu ukaz, v katerem je rečeno: »Na raznih dunajskih odrih se, kakor redno v mirnih časih, uprizarjajo burke in operete, v katerih se posebnosti pripadnikov raznih narodnosti zasmehujejo. S stališča cenzure sicer proti tej navadi, če ni združeno z njo razžaljenje dotičnih narodnosti, ni ugovarjati, v sedanjih časih pa je treba resno na to misliti, da se na odrih na vsak način rešpektira samozavest avstrijskih narodnosti in skrbno opusti vsako žaljenje njihovih čustev.

— **Nabori črnovojsnikov na Primorskem** se bodo vršili v Trstu od 16. novembra do 15. decembra, v Bujah in Poreču od 17. do 20. novembra, v Kopru in Piranu od 22. do 23. in od 27. do 31. decembra, v Voloski od 16. do 23. novembra, na Krku 25. novembra, v Malem Lošinu 27. in 28. novembra, na Čresu dne 30. novembra, v Pulju od 2. do 12. decembra, v Labinu od 17. do 19. decembra, v Trzinu od 21. do 23. in od 27. do 31. decembra, v Montoni od 16. do 20. decembra, v Gorici za Gorico, Kanal in Ajdovščino od 22. novembra do 6. decembra, v Tolminu za Tolmin, Bovec, Kobarid in Cerkljo od 8. do 18. decembra, v Gradski za Krmin in Gradsko od 20. do

23. in od 27. do 28. decembra, v Sežani od 16. do 21. novembra, v Podgradu od 10. do 15. decembra, v Buzetu od 17. do 20. decembra in v Pazinu 22. in 23., ter od 27. do 30. decembra t. l.

— **To so možje!** »Reichspost« poroča, da so bili med Florisdorffom in Süssenbrunnom pri Dunaju vaje novih vojakov. Po vajah so hoteli kakih 20 vojakov poslati domov, češ, da so preslabi za vojno. Ti možje pa so na kolenih prosili, naj jim nikar ne store te sramote in obetali, da bodo poskušali z vsemi močmi izpolnjevati vojaške dolžnosti, samo da pojdejo na vojno.

— **Gostilničarjem v Ljubljani** je prepovedano, dajati vojakom brez šarže po šesti uri popoldne pijačo. Ker je časih res težko se tega držati, so prišli že razni imetniki javnih lokalov v zadrege, so bili kaznovani in se je enemu celo začelo ustavilo obrtovanje.

— **Ne devajte živil v vojnopoštne pakete.** Poštni uradi imajo naročilo, da se pripričajo, da v vojnopoštinih paketih ni živil. Paketov, ki imajo kot vsebino živila, pošta ne odpravlja. Kadar bo mogoče pošiljati tudi suha živila, ki se ne pokvarijo, se bo to naznanilo.

— **Odlikovanje povodom vpočenja.** Povodom upokojitve je cesar podelil dvornemu svetniku Hohenegga plemski stan, dvornemu svetniku Henriku Lammachu pa je dal izraziti posebno najvišje priznanje.

— **Umrl veterani.** V Ljubljani je umrl 15. t. m. po kratki bolezni Ivan Podkrajšek, rojen 1. 1828 v Ljubljani. Svoj čas je služil pri c. in kr. lovskem bataljonu št. 9 kot podčastnik. Udeležil se je vojne v Italiji ter je bil v letih 1848-49 v nešteti bitkah, ki so se vršile pod vrhovnim vodstvom slavnega Radekega. V bitki pri Novari 1. 1849 je bil težko ranjen. Ves čas svojega življenja je bil preminuli zvest državljan in vnet patriot ter se je živo zanimal za potek sedanje vojne. Prav rad je tudi pripovedoval o svojih doživljajih v vojni. Bil je eden zadnjih veteranov na Kranjskem iz časa Radekega. Bodi mu blag spomin! P. v m.!

— **Državno sodišče in upravno sodišče v navskrižu.** Prejšnji mesec je državno sodišče na Dunaju razpravljalo o vprašanju, če mora brezkonfesionalen oče svojemu šoloobveznemu otroku določiti vero, da se v šoli uči dotičnega verouka. Takrat je državno sodišče razsodilo, da oče ni dolžan tega storiti. Zdej se je s tako zadevo pečalo upravno sodišče na Dunaju, ter je odločilo ravno narobe. Gospod Anton Kristan v Ljubljani je dobil od šolskih oblasti povelje, da mora določiti vero svojemu otroku, dasi je sam brez konfesije. Pritožil se je proti tem poveljem kot nečeno na upravno sodišče, in to je njegovo pritožbo deloma proglasilo za nedopustno, deloma za neutemeljeno ter se postavilo na stališče, da mora g. Kristan za svojega šoloobveznega otroka določiti vero, v kateri naj se v šoli podučuje.

— **Ljubljansko gasilno in reševalno društvo.** V teh težavnih časih je našlo ljubljansko gasilno in reševalno društvo še vendar tudi časa za poduk in razvedrilo. Včeraj ob 2. pop. so se zbrali gasilci v Mestnem domu, kjer se je vršila v društvenih prostorih najprej šola z ozirom na sedanje razmere. Neumorni načelnik, deželni poslanec g. Turk je po zdravniških navodilih in po svojih lastnih opazovanjih povodom samaritanskega dela ljubljanskega gasilnega in reševalnega društva, razložil članstvu, kako je ravnati pri transportih ranjenih in bolnih v slučaju nalezljivih bolezni ter razložil podrobnosti, ki jih je treba vedeti članstvu, kadar prihajajo ranjenci. Koncem svojega podučnega predavanja se je načelnik g. Turk zahvalil članstvu, ki vrše svojo prostovoljno prevzeto nalogo povsem brezplačno, za njih trud in požrtvovalnost. Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo vrši svojo človekoljubno nalogo idealno brez oziroma desno in levo ter se ne meni za zahvalo in priznanje niti za preziranje in omalovaževanje, z lastnimi skromnimi sredstvi zmaga svoje težavno nalogo, opirajoč se pri tem le na podporo, ki jo dobiva od mestne občine Ljubljanske, ki ve dobro ceniti zasluge društva. Omenil je končno, posebno naglašajoč, priznanje Nj. c. in kr. visokosti uadvojvode Salvatorja, ki je posebno priznal patrijotično delovanje društva, kar je društvu v največjo čast ter mu daje moralne podpore. Pri društvu se temu priznanju se je posebej zahvalil še stari članom, ki so v zvezi svojim 60—70 letom vzeli na svoja ramena težko nalogo samaritanstva. Nato se je vršila v društvenih prostorih, okrašenih z zastavami in podobno Nj. veličanstva mala južina iz društvenih sredstev, kot skromno priznanje članom za njih trud. Izreklo se je več kreplih napitnic. Načelnik, deželni poslanec g. Turk je izrekel

napitnico Nj. veličanstvu cesarju z željo da bi bila dodeljena Njemu in Njegovim vojski končna zmaga. Napitnico je članstvo sprejelo z velikim navdušenjem.

— Iz ljudskošolske službe. Za suplenta na enorazrednici v Gornji je imenovan Melanija Weidenhalerjeva, za provizorično učiteljico v Gorčaricah Pavla Siegmund in za suplenta na Turjaku Berta Lapajne. Za provizoričnega učitelja v Košani je bil imenovan Maksimilijan Jovan, za provizoričnega učitelja na II. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani Josip Kavčič. Namesto vpoklicanih učiteljev v Dolskem, Domžalah, Dvoru, Komendi in Stranjah so bile imenovane Matilda Poženelova v Dolskem, Terezija Boletova v Domžalah, Marija Jerman - Gantarjeva v Dvoru, Pavla Potočnikova v Komendi in Marija Koman - Podlogarjeva v Stranjah.

— Iz ljudskošolske službe. Za suplenta na ljudski šoli v Železnikih je bil imenovan Ciril Rakovec; za provizorično učiteljico na enorazrednici v Bukovici je bila imenovana Franciška Urbančičeva in za provizoričnega učitelja in voditelja ljudske šole v Zalem logu Viktor Kregar.

— Hrvatska deželna vlada je odredila, da se naučni jezik na Hrvatskem ne sme več imenovati »srbo - hrvatski«, temveč le »hrvatski« jezik.

Nesreča ali kal? Pišejo nam: V Cerkljah se je ponesrečil gostilničar Janez Jenko, podomače Konček. Oparil se je po nesreči z vrelo juho tako hudo, da rabi sedaj zdravniško pomoč. Njegov mlajši brat leži bolan v vojaški bolnišnici v Ljubljani.

Kino Talija v Kranju se je otvorilo dne 11. novembra ob 8. zvečer z elegantno predstavo, ki je bila prav dobro obiskana. Kino Talija se nahaja v Zvezdi, nedaleč od kavarne gospoda Zdravka Krajca na pristavi gospoda veleposestnika Franca Ksaverja Sajovice. Pristavo so v ta namen popolnoma prezidali in predelali. Prostor za predstave, ki je jako udobno opremljen, ima prostora za 140 sedežev (pozneje se postavi 170 zaklopnih sedežev). Prostor ima električno razsvetljavo, dva navadna izhoda in en izhod za silo. Za prezračevanje skrbi električni ventilator. Aparat, ki proizvaja slike, je preskrbel tiskovnik v Draždanah. Med predstavami igra Phonofon - piano, ki ga goni elektrika. Za aparat za ventilator in za klavir kakor tudi za proizvodnjo električne razsvetljave se rabi električni tok iz električne centrale gospe Marije Mayr v Kranju. Poseben transformator služi za to, da je električna luč mirna. Napise nad posameznimi lokali je jako okusno izdelal gospod Matija Bradaška mlajši. Predstave se vrše ob sobotah, nedeljah, ponedeljkih, sredah in četrtkih, ob označenih dneh bosta po dve predstavi, prva ob 5. popoldne, druga ob 8. zvečer. Popoldanska predstava je namenjena za mladino, večerna pa za odrasle. Za prihodnje dni so odločene razne dobrodelne predstave (za »Rdeči križ«, za »Dijaško kuhinjo«, za mestne reveže i. dr.). Vodstvo kina bo vedno skrbelo, da bo spored prinašal zanimive, aktualne točke, deloma poučnega, deloma zabavnega značaja. Lastnik kina Talija je gospod veleposestnik Franc Ksaver Sajovic v Kranju; predstave pa vodi z znano spretnostjo in preciznostjo operater gospod Franc Volich. Gospod Sajovic se ni bal niti truda, niti stroškov, da opremi aparat in prostor za predstave z najmodernejšimi pridobitvami na polju kinematografske umetnosti in da tako ustvari zavod, ki naj nudi prebivalcem mesta Kranja in okolice v izobilju nepriljubljenega pouka in dobrodejnega razvedrila. Dolžnost mladine in odraslega občinstva pa je, da prav pridno zahaja k predstavam. Spored, dan in ura predstav, cene sedežev in vsi drugi potrebni podatki se bodo od časa do časa objavljali na plakatih. Omenjamo še, da bodo filme dobavljale najboljše tozadevne tvrdke na Dunaju.

Vremenski proroči se niso zmotili glede kočevskih hribov. Dne 13. t. m. je sneg pobelil kočevske hribe 20 cm visoko.

Iz Celja. Umrla je gdč. Milena Erhartič, hčerka sodniškega svetnika Ivana Erhartiča v Celju. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi v soboto. Rodbini naše sožalje!

Iz Celja. Za podružnico »Rdečega križa« v celjski okolici je položil g. dr. Juro Hrašovec v Celju za Heleno Kreuh iz Dobrove pri Slovenjgradcu znesek 15 K, katere je ta plačala v neki kazenski zadevi.

Himen. Poročil se je v hočki podružnici pri Sv. Lenartu na Pohorju učitelj - vojak g. Radovan Mejovšek v Reki, z gospico Marico Lebejevo, hčerko ondotnega župana in posestnika Franc Lebe.

Iz Ptuj. Odvetnik dr. Matej Senčar se je preselil iz Laškega trga v Ptuj.

Drobne novice s Sp. Štajerskega. Odlikovan je bil okrajni orožniški stražmešter v Ljutomeru Jurij Teichter s srebrnim zaslužnim križcem s krono za dolgoletno uspešno službovanje. — Iz Zalca. Zalsko župnijo je dobil Anton Vetrnik, dosedaj župnik na Dolu pri Hrašniku. — Iz Celja. Mesečni živinski sejmi se bodo odslej vršili vsak prvi tork v mesecu. — Iz Celja. Župan je prepovedal nositi v mestu znake s slovenskimi barvami. Prvi sneg je padel v noči od sobote na nedeljo. Ker ga je malo, bo kmalu zginil. — Umrl je stavbarski mojster in posestnik v Rogaški Slatini Danijel Madile.

Izgubljen. Karla Novakova je izgubila bankovec za 20 K od pošte v Sp. Šiški do železniške zatvornice. Kdor prinese denar, dobi 4 K.

Izgubljen. Izgubljeni so bili ključki izloži neke trgovine. Najditelj, ki prinese ključke v naše upravnništvo, dobi primerno nagrado.

V kavarni pri Tratniku je nekdo v soboto zvečer zamenjal svoj trd klobuk v tujim. Prinese ga naj nazaj k Tratniku, kjer dobi svojega.

Razne stvari.

*Uvoz nemških in drugih triplentent! sovražnih časopisov v angleško Kanado je pod kaznijo 1000 funtov ali 2 leti zapora prepovedan.

* Najmlajši poročnik nemške armade je 15^{1/2} leti star J. Kubaschek iz Berlina, ki je bil nedavno ranjen in se zdravi sedaj v Heidelbergu.

* 126 angleških parlamentarcev v vojni. Kakor se poroča iz Londona, se nahaja 126 angleških parlamentarcev v angleški aktivni armadi in mornarici.

* Patriotizem ogrskih škofov. »Pesti Naplo« poroča: Ogrski škofi so sklenili podariti iz svojega premoženja 3 milijone kron za siromašne rodbe v vojni se nahajajočih vojakov.

* Socijalnodemokratska mirovna konferenca. Švicarski socijalni demokrati so sklenili sklicati posebno mirovno konferenco, ki se naj vrši 6. decembra. Udeležili se je bodo delegati socijalnodemokratskih organizacij nevtralnih držav.

* Nov doktorat. Neki nemški list je poročal, da je univerza v Bonnu imenovala znanega nemškega generala za častnega doktorja. Listu se je pri tem zgodila fletna tiskovna hiba. Mesto »honoris causa« (honor = čast) je stalo v poročilu, da je general imenovan za doktorja »honoris causa« (honor = strah) torej za doktorja za strah.

* Aretiran eksminister. Bivši minister Caillaux se je te dni s svojo ženo, ki je, kakor znano, ustrelila urednika Calmettea, a je bila oproščena, sprehajal po boulevardu v Parizu. Ljudje so gospo Caillaux spoznali in jo psovali. Gospa je jako »ljudsko« odgovarjala, eksminister pa je poklical policijo. A kaj se je zgodilo? Policija je zaprla eksministra, čeprav je eden najuplnejših mož na Francoskem, ker je kot vojak brez dopusta prišel v pariz.

* Viribus unitis. Cesar je vedno prvi, ne samo pri izpolnjevanju dolžnosti nego tudi pri vsaki drugi stvari. Tako tudi sedaj pri vojnem posojilu. Cesar je odredil, da se iz njegovega zasebnega premoženja kupi za znamenite vsote papirja vojnega posojila. Ta svetli zgled domovinske ljubezni mora pač vzbuditi v vsakem Avstrijcu spoznanje, da mu je sveta dolžnost, posnemati vladarja ter pokazati svetu, da poziv na izpolnitev patriotičnih dolžnosti ni nikdar brez mogočnega odziva. Mislimo moramo na svoje vojake, ki se bodo morali boriti tudi pozimi, mislimo moramo na ohranitev domovine in na tiste dežele, ki trpe po sovražnikih. Pri podpiranju vojnega posojila se pokaže, da se zavedajo vsi Avstrijci, kaj po-

meni cesarjevo geslo: Viribus unitis.

* Senzacija v taboru vojnih vjetnikov pri Koščah. »Slov. Dennik« poroča: Med vojnimi vjetniki v koščkem taboru se nahaja tudi mlad srbski vojak. Pred par dnevi je nujno zahteval, da se mu pokliče zdravnik. Vprašali so ga, kaj mu je, toda on je izjavil, da ne more to povedati drugemu, kakor le zdravniku. Njegovi želji so končno ustregli, akoravno se je zdelo, da vjetnik ne potrebuje zdravniške pomoči. Ko je prišel vojaški zdravnik, ga je vjetnik nujno prosil, da ga najda prepeljati v bolnišnico — kajti bliža da se mu težka ura. Presenečeni zdravnik se je skoraj prepiral, da tiči v vojaški uniformi mlada srbska žena v blagoslovljenem stanu. Kmalu na to je porodila zdravega dečka. Mlada mati in njen sinko živata seveda v taboru splošne simpatije in oblasti skrbijo za nju v izdatni meri.

* Kaj naj se čita med vojno? S tem vprašanjem se je neki berlinski list obrnil do raznih umstvenih odličnjakov in je dobil prav zanimive odgovore. Zelo mnogoštevilno je priporočilo, naj čitajo ljudje zgodovino Angleške, češ, iz nje bodo najbolj spoznali angleški narod in njegov značaj in se po vojni ne bodo več vdajali iluzijam. Nadaljna priporočila posebno naglašajo, naj Nemci čitajo zgodovino nemških držav, zlasti zgodovino pruskega kralja Friderika II., češ, da je sedanja doba še najbolj podobna dobi Friderika II. Značilno je priporočilo, naj čitajo Nemci tisto zgodovino Friderika II., ki jo je spisal — Anglež Carlyle. — Pisatelj Mauthner priporoča »Guliverjeva potovanja«, češ, iz te knjige se spozna ljudi vobče in zlasti Angleže. Jako mnogo vprašancev priporoča čitanje Zolovega »Poloma«, (ki je izšel tudi v slovenskem prevodu) in Tolstega »Vojno in mir«, nadalje Bismarckove govore in — Angleža Shakespearea »Henrika V.«, ki zelo spominja na gotove, sedaj merodajne osebe na Nemškem.

* Nevesta na bojišču. Listi objavljajo iz pisma nemškega oficirja naslednji odlomek: — Končno smo se nastanili v vasi, kjer sem bil priča zadnjemu poglavlju romana. Ko sem hotel odpreti vrata kmečke hiše, mi je prišel nasproti podčastnik in mi jasnega obraza povedal, da je ravnokar v gozdu z malo vojakov deloma postrelil, deloma vjel pol kompanije Rusov. Stopili smo pri nizkih vratih v slabo razsvetljeno sobo in jaz sem najprej zagledal otroče mladega ruskega vojaka. Smehljaje je ležal na slamnjaku, kakor bi spal. Stopili smo bližje, jaz sem položil roko na njegovo čelo, bilo je mrzlo. Mrtev! Vojaki stoje v polkrogu — naenkrat mrmranje — zdi se, da jih stresa groza, te hrabre dečke, ki se sicer ničesar ne ustrašijo. Eden stopi naprej: »Javljam pokorno, ta ruski vojak je — dekle.« Poizvedeli smo, da je bila to nevesta nekega ruskega oficirja, s katerim se je ramo ob ramo borila v vseh bitkah in zadeta v prsi padla. Oficir je bil vjet. Dal sem jo še tisti dan pokopati, sicer pa morajo mrtvi sovražniki počakati, da dobimo čas, jih pokopati in jim postaviti križe na grob.

* Maršal sir Roberts umrl. Uradno se poroča. Maršal sir Roberts je v Franciji umrl. Obiskal je tam stoječe indijske čete ter si pri tem nakopal pljučnico. Lord Frederick Sleight grof Roberts je bil rojen 1. 1832. Z 19. leti se je kot poročnik udeležil bojev v Indiji ter je pozneje sodeloval skoraj pri vseh angleških kolonialnih vojnah. V mladih letih je dosegel visoke vojaške in civilne časti, 1881 postane vrhovni poveljnik indijskih čet, 1892 ga imenuje kralj za peerja ter mu podeli lordski naslov, 1895 ga odlikuje s častjo maršala angleške armade. Veliko vlogo je igral lord Roberts v burski vojni, v kateri je zaslovel kot znameniti strateg. Po aneksiji obeh burskih republik je bil povišan v grofovski stan, dobil je red hlače podveze in častno dotacijo 100000 funtov šterlingov ter je bil imenovan za vrhovnega poveljnika celokupne angleške armade. L. 1904. je izstopil iz aktivne vojaške službe ter se posvetil znanstvenim študijam. Lord Roberts je napisal več znamenitih del, zlasti njegove memoare so si pridobile veliko slavo. Lord Roberts je sin angleškega generala, toda rojen je bil v Indiji. Indijska domovina in pa dolgoletno bivanje v tej angleški koloniji, katero je na čelu svojih čet znatno razširil, so mu na Angleškem

s polnim pravom pridobile ime pravega angleškega »Indijca«. Pri svojih indijskih četah je stari maršal tudi umrl.

Brzobjavna poročila.

Smrt princa Hohenlohe.

Dunaj, 15. novembra. (Kor. ur.) Kakor poroča »Reichspost« iz Olo-muče, je tamkaj včeraj umrl prelat, princ Karel Hohenlohe - Langenburg.

Boji v Kavkazu.

Carigrad, 15. novembra. (Kor. urad.) Agence Ottomane priobčuje to - le poročilo glavnega stana: Naše čete, ki stoje na ozemlju Lazistan, so včeraj napadle pozicijo Liman v bližini ruske meje. Sovražnik je imel težke izgube. Naše čete so obkobile tamkaj se nahajajoče ruske voje. Rusi so skušali dobiti ojačenje, toda leta so naše čete razpršile. Neki drugi naš oddelek je zasedel Duzkōj in je cerniral ruske voje, ki so se nahajali v poziciji Han Hedresersi. Sovražniku smo vzeli mnogo municije in živil. Rusi so brezuspešno obstreljevali naše pozicije pri Komašu in Ab - Islahu na meji.

* Königsberg.

London, 15. novembra. (Kor. u.) Mornariški poročevalec »Morning Post« poroča: K sreči kratki znamenek izgub, ki ga je priobčila admiraliteta, kaže, da se je vršila bitka, ko je bila nemška križarka zajeta v reki Rūfidži. Poročalo se je že, da se je bilo moštvo križarke »Königsberg« s topovi izkrcalo in da se je zakopalo ob izlivu reke. Zdi se torej, da je bila ladja s premogom v strugi reke potopljena med obstreljevanjem sovražnika. Navzgoče so bile vojna ladja »Goliat« in lahki križarki »Chatham« in »Weymouth«.

BOJI V BELGIJI.

Amsterdam, 15. novembra. (Kor. urad.) »Telegraaf« poroča iz Sluisa z dne 14. novembra: Včeraj zvečer so pričeli ob obali zopet grmeti topovi. Istočasno so se vršili zopet boji na fronti in v okolici Lombartzyda in Nieuporta. Morje je zelo viharo. Nemški mornarji love plavajoče mine ter jih razstreljujejo. Obal od Ostenda do Knocka je pripravljena za obrambo.

Sveta vojna Turkov proti triplententi.

Carigrad, 15. novembra. (Kor. urad.) »Tasvir i Efkar« izve, da je kadi v Medini brzobjavil, da se bo prebivalstvo mesta udeležilo svete vojne.

Prestalo moštvo »Emdena«.

London, 15. novembra. (Kor. ur.) »Daily Mail« poroča iz Sidneja: V nedeljo pričakujejo v Avstraliji prihoda preostalih nemške križarke »Emden«.

Izredni izdatki za armado v Italiji.

Rim, 15. novembra. (Kor. urad.) Kakor poročajo listi, je ministrski svet v svoji zadnji seji sklenil izredne izdatke za armado v znesku 400 milijonov lir.

Voljvoda Teck.

Pariz, 15. novembra. (Kor. ur.) Kakor poročajo »Times« iz Londona, je vojvoda Teck, kraljičin brat, imenovan za podpolkovnika v prvem polku telesne garde.

Ukrep angleške admiralitete.

London, 15. novembra. (Kor. u.) Kakor poroča »Daily Telegraph«, je izzvala v industrijskih centrih veliko nevoljo naredba admiralitete, da se ima za trgovinsko plovbo zapreti ves zapadni del zaliva »Firth of Forth«.

Provizoričen predsednik v Mehiki.

Washington, 14. novembra. (Kor. urad.) Po semkaj došlih poročilih, je bil Gufierrez pred skupščino v Aguas Calientes zapričen za provizoričnega predsednika v Mehiki. — Skupščina je nato proglasila generala Carranza za upornika.

Ecuador in Venezuela.

London, 13. novembra. (Kor. u.) »Morning Post« poroča iz Washingtona: Angleški veleposlanik je pri državnem departementu ugovarjal proti kršenju nevtralnosti s strani Ecuadora in Venezuele. Brodovje admirala grofa Speela je dobilo iz obeh držav brezplačno poročila o gibanju ladij admirala Gradeca. Nemci so porabili otoke Galapagos kot bazo, da preskrbe svoje ladje s premo-

gom in živili. Poluradno se priznava, da angleške pritožbe spravljajo državni departement nekoliko v zadrego. Za Zedinjene države je težavno, nastopiti s silo proti kaki južnoameriški državi.

Darila »Rdečemu križu«.

Krajevna skupina (Podružnica) avstrijskega mornariškega društva v Ljubljani 40 K. učiteljstvo ljudske šole, v St. Vidu pri Zatičini od plač pro november 4 K 35 v, Ivan Krišper, mesto venca o Vseh Svetih 50 kron; profesor p. Maks Pleteršnik 20 K; Herman Straus 10 K; Marija Gregorec v Mengšu (po E. Bohincu) zbirko 7 K; Tonči Kračmar in Zinka Fabjan v Laškem od plač pro november 2 K 4 torej 4 K; Antonija Dovgan 2 K; upravništvo »Slovenskega Naroda« zbirko 21 K 44 v in sicer: šolsko vodstvo Stari trg pri Ložu od plač pro november 5 K 84 v; Vilma Sepe v Zagorju na Savi, prebitek prodanih patriotičnih znakov 5 kron 66 v, odvetnik dr. Oblak, kazensko poravnava Bešter - Orehek 10 K; funkcijonarji urada za odmero pristojbin v Ljubljani od plač pro november 41 K 80 v; klub »Črna kava«, Lehen pri Breznu: »Ko kavico smo v Lehn« črno pili, — za »Križ rdeči« kron smo šest zložili 6 K; vas Ostrožno Brdo pri St. Petru na Kranjskem od zbirke 37 K; (in sicer: 20 K »Rdečemu križu«, 17 K za nabavo volne).

Gospodarstvo.

— Goriško novo vino. Se nekaj časa prej, ko druga leta, je spremenila gorka jesen goriški most v izvrstno vino. Grozde je dobro zorelo in v suhem gorkem vremenu se je vršila trgatve. Srednja je letina v goriških Brdih nad Gorico in na Vipavskem, ali kapljica je zlata in skoraj zlata vredna, ako bi ga kaj več bilo. Kupci s Kranjskega in z Dunaja letos le po malem prihajajo, kakor bi se Rusov bali in najboljši kupec je še skoraj laški vinski trgovec, ki bo pozneje pristno kapljico malo rezal in drago prodajal. Kranjski vinski trgovci, zglasite se, sedaj o Martinovanju je najlepši čas za nakup najboljših kapljice v Brdih in na Vipavskem. Cene so zmerne. Vreme imamo tudi sedaj še najlepše.

Razglas.

Vsakdo, ki ima na podlagi menic, zadolžnic, faktur ali kakih drugih dolgovnih naslovov proti gosp. dr. Zeno Alessani, odvetniškemu kandidatu v Ljubljani, preje v Trstu in začasno tudi na Dunaju in v Gradcu stanujočemu, še neporavnane terjatve, se prosi, da svoje terjatve pod navedbo, iz katerega naslova izvira dolg in s pridejanim natančnim računom čimprej prijavijo gosp. dr. Hansu Mittlerju, dvornemu in sodnemu odvetniku na Dunaju I., Börssegasse št. 1.

Imenovani ima naročilo, da vse pravno obstoječe obveznosti dr. Alessanija s pomočjo tretjih oseb uredi potom poravnave.

Prijave, ki se naznanijo po 5. decembru 1914, se pri poravnavi akciji ne morejo več vpoštevati.

V orientaciji se še pripomni, da je gosp. dr. Zeno Alessani nekdanji stal v finančialni zvezi s firmo »Trifolium« Lino Quarantotto v Trstu in z gospodi dr. Biagio Quarantotto, Napp in Ivančič.

Dr. Hans Mittler.

Umrl so v Ljubljani:

Dne 12. neovembra: Janos Kovacs, pešec kr. ogr. domobranskega pešpolka št. 19. (črnovojniki), v liceju kot rezervni bolnici. — Ivana Lipoglavšek, žena tovarniškega delavca, 28 let, Radeckega cesta 9. — Marija Erjavec, bolniška sestra, 34 let, Radeckega cesta 9.

Dne 13. novembra: Marija Tehovnik, služkinja, 17 let, Radeckega cesta 9.

Spominjajte se rodbin vpoklicanih vojakov in »Rdečega križa«.

mo najtopleje in svetujemo, da jih za vse pripetljaje imajo pri hiši. Oboje skupaj je dragocena domača lekarna in je ravno sedaj bolj kakor kadarkoli potrebno vsaki rodovini. Ne kupite maloverdnih nadomestil, nego samo pristne, preizkušene izdelke Elsa, od lekarnarja E. V. Feller v Stubiču, Elstarj št. 238 (Hirvatsko).

Nevarnost nalezjenja

pri vseh epidemičnih boleznih, n. pr. pri koleri, griži, disenteriji itd. se precej zniža, ako si ohranimo telo čisto, odporno in močno, torej zdravo. Nadalje je treba skrbeti za ojačenje želodca, za redno prebavo in nemo-

teno presnavljanje, ker se bolezenske kali najlažje razširjajo v starih zaostankih črevesa. — Opominjamo torej v korist naših bralcev na dvoje izdelkov velike higienske vrednosti in sicer 1. na Fellerjev preizkušeni rastlinski esenčni fluid z zn. »Elsa-fluid«, ki je spriču svojih čistilnih, razkužujočih in antiseptičnih lastnosti v teh dneh za vsako hišo neopre-

tenljive vrednosti. Za negovanje telesa in kože, za ustno vodo, za ojačanje in bolečine tolažeča vteranja po pohodih, ježah, ob izmučenju, pri revmatičnih bolečinah, prehlajenju in vseh po prepihu ali vlažnosti nastalih razmerah izbirno služi. Priporočajo ga mnogi zdravniki in več nego 100.000 zahvalnih pism potrjuje njegov blagodejni učinek. 12 steklenic

stane franko 6 kron, 60 steklenic franko samo 25 kron. — 2. Fellerjeve prebavo urejajoče, krč blažeče, želodec krepeče rabarbarske kroglice z zn. »Elsakroglice«, ki jih že desetletje povsod priporočajo za urejanje presnavljanja, stanejo 6 škatlic franko samo 4 krone 40 vin., 12 škatlic franko samo 8 kron 40 vin. — Oba izdelka cenj. bralcem lahko priporoča-

Nanjeni in mrtvi slovenski vojaki.

(Kratice: p. = polk; komp. = kompanija (stotnija); r. = ranjen; m. = mrtve; v. = vjet.)

(Dalje.)

Razboršek Ferd., 47. p. p., 2. st. r.;
Rebernik Franc, 47. pešp., 13. st. r.;
Rebernik Karol, 47. pešp., 2. stot., m.;
Reich Matija, 47. pešp., 3. stot., m.;
Reja Jožef, 97. peh. p., 7. stot., m.;
Rejec Anton, 20. lov. bat., 4. stot., r.;
Remec Edvard, 97. p. p., 10. stot., r.;
Ribič Franc, 47. peh. p., 5. stot., r.;
Rihtarič Jožef, 4. pešp., 16. stot., m.;
Rihtar Maks, 97. p. p., 7. stot., r.;
Robar Vincencij, 47. p. p., 3. stot., r.;
Robert Jakob, 47. peh. p., 3. stot., m.;
Robert Avgust, 47. peh. p., 1. st. r.;
Robič Ivan, 47. peh. p., 15. stot., r.;
Rodešič Rudolf, 97. p. p., 13. stot., m.;
Rodošek Matija, 20. lov. b., 2. st. r.;
Roj Franc, 47. peh. p., 5. stot., r.;
Rop Anton, 47. peh. p., 4. stot., r.;
Rupp Ferdinand, 47. p. p., 6. stot., r.;
Rušič Matija, 47. p. p., 3. stot., r.;
Russ Franc, 47. peh. p., 9. stot., r.;
Rustja Franc, 20. lov. b., 2. stot., r.;
Safran Andrej, 47. p. p., 3. stot., r.;
Sagadin Mihael, 47. p. p., 13. stot., r.;
Salina Franc, 20. lov. b., m. bat., r.;
Salamun Jakob, 47. peh. p., 2. st. r.;
Sankovič Andrej, 97. p. p., 4. stot., r.;
Schaner Josip, 47. peh. p., 10. st. r.;
Sekol Franc, 47. p. p., 2. stot., m.;
Selešnik Ivan, 97. peh. p., 13. st. r.;
Seljak Jakob, 97. peh. p., 5. st. r.;
Seljak Ivan, 97. peh. p., 5. stot., r.;
Semljitz Fr. Zemljitz, 247. p. p., 5. st. r.;
Semljitz Anton, 47. p. p., 10. st. r.;
Semljitz Franc, 47. p. p., 2. st. r.;
Senekovič Ivan, 47. p. p., 13. st. r.;
Senica Ivan, 47. peh. p., 2. st. r.;
Seraval Franc, 47. p. p., 8. stot., r.;
Serbinek Ivan, 47. p. p., 7. stot., r.;
Sernec Ivan, 47. peh. p., 4. stot., r.;
Sestan Rok, 20. lov. bat., 4. stot., r.;
Sever Ivan, 97. peh. p., 13. stot., m.;
Siegler Jožef, 47. peh. p., 3. stot., r.;
Siegler Mihael, 47. peh. p., 9. stot., r.;
Siegler Rihard, 47. peh. p., 7. stot., r.;
Sile Matija, 97. peh. p., 14. stot., r.;
Simac Andrej, 97. p. p., 16. stot., r.;
Simonič Ignacij, 47. p. p., 10. st. r.;
Simonič Ignacij, 47. p. p., 10. st. r.;
Simsič Jožef, 97. peh. p., 14. stot., r.;
Skamperle Stefan, 97. p. p., 3. st. r.;
Skerlj Jožef, 97. peh. p., 14. stot., m.;
Skočir Ivan, 97. peh. p., 8. stot., r.;
Skok Peter, 47. peh. p., 5. stot., m.;
Skok Tomaž, 97. peh. p., 6. stot., r.;
Skomina Filip, 97. p. p., 10. stot., r.;
Skopač Dominik, 97. p. p., 7. st. r.;
Skladina Jožef, 97. p. p., 10. stot., r.;
Sluga Ivan, 20. lov. bat., 2. stot., r.;
Slogavec Vinko, 47. p. p., 8. st. m.;
Smokovič Jakob, 20. l. b., 4. st. m.;
Smola Josip, 4. peh. p., 14. stot., m.;
Smurik Emerik, 47. p. p., 6. stot., r.;
Sobor Ivan, 47. peh. p., 1. stot., r.;
Sokolj Franc, 47. peh. p., 3. stot., r.;
Sorko Jožef, 47. peh. p., 2. stot., r.;
Sparanga Matevž, 20. l. b., 4. st. r.;
Speršak Franc, 20. lov. b., 1. stot., r.;
Spes Franc, 47. peh. p., 6. stot., r.;
Spindler Josip, 47. p. p., 4. stot., r.;
Stanec Franc, 97. p. p., 3. stot., m.;
Stanzer Alojzij, 47. p. p., 4. stot., m.;
Starčič Josip, 97. p. p., 7. stot., r.;
Starč Ernest, 97. peh. p., 15. stot., r.;
Stavov Matija, 97. peh. p., 14. st. r.;
Stefančič Andrej, 97. p. p., 5. st. v.;
Stefančič Franc, 20. lov. bataljon, iz Brezovice pri Ljubljani, r.;
Sternad Karel, 97. p. p., 6. stot., v.;
Sternad Anton, 47. p. p., 6. stot., r.;
Stopajnik Josip, 47. p. p., 2. stot., r.;
Stopar Jernej, 47. p. p., 13. stot., r.;
Stramec Friderik, 47. p. p., 3. st. r.;
Stupan Ignacij, 47. p. p., 5. stot., r.;
Šuc Jakob, 47. peh. p., 9. stot., m.;
Sufič Ivan, 97. peh. p., 8. stot., r.;
Sulič Josip, 97. peh. p., 10. stot., m.;
Sunko Ivan, 47. peh. p., 6. stot., r.;
Suntl Josip, 47. peh. p., 14. stot., r.;
Supanič Alojzij, 47. p. p., 6. stot., r.;
Suran Simon, 47. p. p., 14. stot., r.;
Sušek Franc, 97. peh. p., m. bat., r.;
Sušelj Josip, 97. peh. p., 6. stot., r.;
Sušič Engelbert, 97. p. p., 7. st. r.;
Sušič Leopold, 97. p. p., 7. stot., r.;
Susnič Anton, 97. peh. p., 7. stot., r.;
Svajger Stefan, 20. lov. b., 3. st. r.;
Tanjel Izidor, pešpolk št. 97., ranjen;
Tober Josip, 47. p. p., 16. stot., r.;
Tomažič Bogomir, 97. p. p., 13. st. r.;
Tomšič Anton, 97. p. p., 15. stot., m.;
Tomšič Anton, 20. lov. bataljon, r.;
Tomšič Jožef, 20. lov. bataljon, r.;
Tencetič Anton, 97. p. p., 15. stot., r.;
Tonut Franc, 97. peh. p., 12. stot., r.;
Tonzar Rihard, 97. peh. p., 16. st. r.;
Torej Ivan, 47. peh. p., 11. stot., r.;
Toskon Jožef, 20. lov. bat., 1. st. r.;

Trabi Alojzij, 47. peh. p., 5. st. r.;
Trampuž Rudolf, 97. p. p., 16. st. r.;
Trapp Rudolf, 97. peh. p., 9. stot., r.;
Trebec Anton, 97. peh. p., 15. st. r.;
Tremul Dominik, 97. p. p., 7. st. m.;
Trstenjak Anton, 20. lov. b., 1. st. r.;
Trunk Franc, 47. peh. p., 10. stot., r.;
Tullach Jakob, 97. peh. p., 7. st. m.;
Tulič Oskar, 97. peh. p., 5. stot., r.;
Turk Stefan, 47. peh. p., 1. stot., m.;
Tušan, pešpolk št. 97., m. bat., r.;
Ugrin Matija, 97. p. p., 5. stot., vjet.;
Ukmar Ermengild, 47. p. p., 16. st. r.;
Urbančič Ivan, 97. peh. p., 12. st. r.;
Urbania Franc, 47. p. p., 5. stot., r.;
Uršič Josip, 20. lov. bat., 4. stot., r.;
Valentinčič Fran, 97. p. p., 10. st. m.;
Valentinčič Virginij, 20. lov. bat., r.;
Valther Andrej, 47. p. p., 3. stot., r.;
Valič Emil, 97. peh. p., 10. stot., r.;
Valle Jakob, 97. peh. p., 9. stot., r.;
Vatovec Ivan, 97. p. p., 8. stot., r.;
Veigl Stefan, 47. p. p., 5. stot., r.;
Velušček Josip, 20. lov. bat., 1. st. r.;
Venišek Anton, 20. l. b., 1. stot., r.;
Verblac Ivan, 47. peh. p., 10. stot., r.;
Verdelak Jožef, 47. p. p., 1. stot., r.;
Verle Jakob, 47. peh. p., 15. stot., r.;
Vernik Anton, 47. p. p., 2. stot., r.;
Veronik Andrej, 47. p. p., 3. stot., r.;
Vertačnik Fran, 20. lov. b., 3. st. m.;
Vesnaver Peter, 97. p. p., 6. stot., r.;
Vičič Gabrijel, 97. p. p., 14. stot., m.;
Vidič Franc, 47. peh. p., 11. stot., r.;
Vidmar Josip, 47. p. p., 3. stot., r.;
Vidoz Anton, 97. peh. p., 7. stot., r.;
Viduc Ivan, 20. lov. b., 2. stot., r.;
Vodobivec Leop., 47. p. p., 15. st. r.;
Vozrin Josip, 47. p. p., 4. stot., r.;
Volčič Andrej, 20. lov. b., 3. st. m.;
Volk Jakob, 97. peh. p., 3. stot., r.;
Vrh Anton, 97. peh. p., 7. stot., r.;
Vučko Ivan, 20. lov. b., 3. stot., r.;
Vulč Anton, 20. lov. bat., 4. stot., r.;
Wesiak Ivan, 47. peh. p., 5. stot., m.;
Willanovich (?) A., 97. pp., 10 st. m.;
Wračko Mihael, 47. p. p., 12. st. r.;
Zabukovšek Blaž, 20. l. b., 2. st. r.;
Zadel Josip, 20. lov. b., 2. stot., r.;
Zavčer Peter, 47. peh. p., 13. st. r.;
Zavernik Ivan, 47. peh. p., 16. st. m.;
Zbogar Anton, 97. p. p., 8. stot., m.;
Zdravljica Alojzij, 97. p. p., 11. st. m.;
Zebe Bogomil, 47. p. p., 13. stot., r.;
Zernko Anton, 47. p. p., 14. stot., r.;
Zgavec Alojzij, 20. lov. b., 4. st. m.;
Žiberna Josip, 97. p. p., 9. stot., r.;
Žiberna Josip, 97. peh. p., 4. stot., r.;
Židašič Josip, 97. peh. p., 15. st. m.;
Žirovnik Mihael, 20. lov. b., 4. st. r.;

Žitko, 97. pešpolk, marš-bataljon, r.;
Žlahtič Leopold, 47. p. p., 14. st. r.;
Zlobec Ferdinand, 97. p. p., 16. st. r.;
Zoff Dominik, 97. peh. p., 8. stot., m.;
Zoff Ivan, 97. peh. p., 4. stot., r.;
Žovič Marij, 97. peh. p., 2. stot., r.;
Žovič Peter, 20. lov. bat., 4. stot., r.;
Žulič Franc, 97. peh. p., 14. stot., r.;
Žužič Ernst, 97. peh. p., 12. stot., r.;

Današnji list absena 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Valentin Kopitar.
Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«

Meteorološko poročilo.

Vitna nad morjem 305,2 Srednji zrčni tlak 736 mm

nov.	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
14.	2. pop.	722,1	5,0	sl. jug	oblačno
„	9. zv.	723,6	1,7	„	„
15.	7. zj.	729,2	1,2	sl. svzh.	„

Srednja nedeljska temperatura 1,5°, norm. 3,9° Padavina v 24 urah m.m. 4,1.

Brez posebnega obvestila.

+

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljani oče, stari oče, gospod

Ivan Podkrajšek

nadspevovodnik c. k. ur. l. južne železnice v p. Radeškega veterana imejtelj vojaške kolojne i. t. d.

dne 15. novembra v Ljubljani, Čevljarska ulica šte. 2 po kratki in mučni bolezni v Gospodu preminul.

Pogreb se bo vršil v torek dne 17. novembra ob 3. uri popoldne.

Bodi nepozabnemu očetu časten spomin.

V Ljubljani dne 15. nov. 1914.

Mati a Podkrajšek sin Josipina Podkrajšek, Karola Podkrajšek omož. Domjanovič hčeri.

L. slov. pogrebni zavod Jos. Turk.

+

Potrni neizmerne boli naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljani nepozabni sin, brat, svak in stric, gospod

Egon Gregorič

c. kr. davčni praktikant in c. in kr. preporočak v rezervi pri 70. p. p.

padel dne 10. septembra 1914 na severnem bojišču kot junak v naskoku pri Komarnem. 3773

Na Brezovici pri St. Jerneju, dne 12. nov. 1914.

Fran Gregorič, c. kr. davčni nadupravitelj v p. Ema Gregorič, starš. Dr. Cvetko Gregorič, c. kr. ministerjalni koncipist, Oton Gregorič, c. in kr. praporščak, Benon Gregorič, uradnik Jadranske banke, bratje. Valerija Krüger roj. Gregorič, sestra. Karol Krüger, inženir in c. in kr. nadporočnik v rezervi, svak. Ema Gregorič roj. Goriup, svakinja in Danilo Gregorič, nečak.

+

Žalostnim srcem naznanjamo, da je Vsemogočnemu dopadlo našo iskreno ljubljeno

IVO

poklicati v boljše življenje.

LITJA, 14. novembra 1914.

Ivan in Viktorija Turk, pristav juž. železn., starši, Magda, sestra.

Zahvala.

Za vse izkaze sočutja ob priliki izgube naše ljubljene

IVE

se vsem najiskrenejše zahvaljujemo.

3777

Žalujoča rodbina Turk.

LITJA, 16. novembra 1914.

Zahvala.

Ob prebrdki izgubi naše nenadomestne, prelube dobre mamice, sestre, tete, gospe

MICI REBEC roj. JUH

posestalec in trgovčeve soproge

se zahvalujemo najprej g. dr. Premrovu in plemenitim damam in ljubim sorodnikom, ki so toli požrivovalno stregli in lajšali bolečine naši ubogi prerano umrli. Zahvalujemo se vsem za brezštevila sožalja in darovalcem krasnih vencev, prečastiti duhovščini slav. pevskega društva za ganjive žalostinke, slav. požarni brambri ter vsem, ki so prihiteli od blizu in daleč spremiti ranjko k večnemu počitku. 3771

Se enkrat tisočera hvale. Bog povrni!

Žalujoči rodbini Rebec-Juh.

Zahvala.

Za vse izkaze srčnega sočutja, ki so nam došli ob bridki izgubi našega nepozabnega, dobrega očeta, oziroma starega očeta in tasta, gospoda

Valentina Arselina

tiskarniškega faktorja

za darovane lepe vence in šopke, kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo rajnika na njegovi zadnji poti, izrekamo tem potom svojo najsrečnejšo zahvalo. Posebno iskreno se zahvaljujemo velespoštovani tvrdki Ig. pl. Kleinmayr & Bamberg, gg. ljubljanskim tiskarniškim faktorjem, slavn. »Društvu tiskarjev na Kranjskem« in slavnemu pevskega društvu »Slavec« za ganljivo žalostinko. 3774

V LJUBLJANI, dne 16. novembra 1914.

Žalujoči rodbini Arselin-Waibl.

Pes, velik čuvaj se takoj kupi.

Jvrčka Jr. Čuden, Ljubljana.

Virštanj.

Gospica A.G. se prosi naj dvigne list ter odgovori. 3775

Najnovše

umetniške razglednice

pisemski papir

Marija Tičar, Ljubljana,

Sv. Petra cesta šte. 26 — Resljeva cesta šte. 7

C. kr. priv. zavarovalna družba na življenje

Austrijski Feniks na Dunaju.

Polnopravni delniški kapital K 6.000.000— Stanje zavarovanih vsot K 240.000.000—

Družba nudi vojakom po poklicu, v rezervi, črnovojnikom in vojnim pristovoljcem priliko za sklep posebnega

vojnega zavarovanja

za dobo 1 leta. Zavarovani kapital se izplača, ako zavarovana oseba tekom 1 leta ne glede na vzrok umre in konečno, ako se jo pogreša. Vojno zavarovanje se sklepa brez zdravniške preiskave in se tudi po svojih in drugih interesentih lahko zavarujejo osebe, ki se že nahajajo na bojnem polju. Ako črnovojni obvezanci, ki pridejo sedaj k naboru, sklenejo tako zavarovanje pred naborom, računna se izjemno nizka premija. 3751

V vsaki polici **Austrijskega Feniksa** je vojni riziko do K 20.000 zavarovane svote brezplačno všteto.

Pojasnila dajeta in ponudbe sprejemata: **GENERALNI ZASTOP v Ljubljani, Sodna ulica št. 1 in GLAVNI ZASTOP v Ljubljani, Gradščice št. 8.**

Podružnica Ljubljana.

Jadranska banka

Podružnica Ljubljana.

3779

sprejema prijave

za subskripcijo 5 1/2% vojnega posojila

pod originalnimi pogoji.

Sukno, volneno blago, vse vrste perilno blago,
šifoni, preproge, odeje, zastori in izvrstno gotovo
možko perilo se dobi po najnižjih cenah
v manufakturni
in modni trgovini

J. KOSTEVC

**Ljubljana,
Sv. Petra cesta 4.**

C. kr. avstrijske državne železnice.
VOZNI RED

C. kr. državno-železniško ravnanstvo v Trstu.

[illegible]

Vizitnice

LJUBLJANSKI ZVON

Cena: Celoletno K 9.20, polletno K 4.60, četrletno K 2.30.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Centrala v Trstu. Filijalke v Dubrovniku, Kotoru, Metkoviću, Opatiji, Splitu, Šibeniku, Zadru.

Živakna zveza z Ameriko. z Delniška glavica K 3.000.000. Nakazila v Ameriko in akreditivi.

Kupuje in prodaja vrednostne papirje
(rente, zastavna pisma, dolnice, srečke
itd.) — **Valute in devize.** — **Promese**
===== **k vsom izrebanjem.** =====